Περιοδος 2η,
Νο 65
Ιουλης '97
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Στις αλλες σελιδες

Οι εκλογες στην Αλβανια σελ. 12

Η Ευρωπη των αφεντικων χρεοκωπησε σελ. 11

Ο Συνασπισμος της Ελπιδας σελ. 3

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Καμια εμπιστοσυνη οτι αυτοι θα φερουν την ειρηνη

Οι απαντησεις που δινουν οι διεθνιστες: • στο ζητημα του πολεμου, • των προσφύγων • των πρωτοβουλιων των Ηνωμενων Εθνων

σελ. 6-7

Μαθητες, γονεις και καθηγητες μαζι στον αγωνα εναντια στις περικοπες

Στις 17 Ιουνη οι μαθητες κι ο Συνδεσμος Γονεων του Γυμνασιου Πολεμιδιων εκαναν εκδηλωση διαμαρτυριας εξω απο την βουλη την ωρα που συνεδριαζε η κοινοβουλευτικη Επιτροπη Παιδειας.

Εκεινο που εσπρωξε τους γονεις και τους μαθητες στην εκδηλωση αυτη ειναι τα σοβαρα προβληματα που αντιμετωπιζουν εδω και χρονια. Αυτα ειναι η ελλειψη αιθουσων διδασκαλιας γυμναστικης, τεχνης. Αλλες αιθουσες διδασκαλιας ειναι φτιαγμενες απο αμιαντο που οπως ειναι αποδεδειγμενο προκαλει καρκινο.

Τα προβληματα αυτα θα οξυνθουν με την εγγραφη 260 νεων μαθητων τον ερχομενο Σεπτεμβρη.

Γι'αυτο τον λογο οι γονεις απειλουν να μην επιτρεψουν εγγραφες μαθητων στην α' ταξη για την νεα σχολικη χρονια αν δεν λυθουν τα προβληματα. Ζητουν επισης συνεργασια απο τους γονεις των μαθητων εξι δημοτικων σχολειων της περιοχης για να συντονισουν τον αγωνα τους.

Οπως δηλωσαν οι ιδιοι οι εκπροσωποι του Συνδεσμου Γονεων στη συνεδρια της Επιτροπης Παιδειας, το Γυμνασιο ειναι "χειροτερο κι απο μαντρα".

Χαρακτηριστικη ειναι και η περιπτωση στο 6ο Δημοτικο Αγ. Νικολαου, που οπως καταγγειλε βουλευτης, 120 μαθητες φοιτουν σε κτιρια που ηταν αποχωρητηρια!

Ομως αυτες δεν ειναι και οι μοναδικες περιπτωσεις. Στο Λυκειο Αγ. Σπυριδωνα στη Λεμεσο, γονεις και μαθητες αντιμετωπιζουν παρομοια προβληματα. Το κτιριο ξεκινησε να χτιζεται πριν 3 χρονια και δεν εχει τελειωσει ακομα με αποτελεσμα δεκαδες καινουργιοι μαθητες να μην εχουν αιθουσες διδασκαλιας. Δεν εχει ακομα λειτουργησει βιβλιοθηκη, δεν υπαρχει αιθουσα Τεχνης, Μουσικης και Γυμναστικης αλλα ουτε και γραφειο διοικησης. Γι'αυτους τους λογους γονεις και μαθητες του Αγ. Σπυριδωνα κατεβηκαν μαζι με αυτους του Γυμνασιου Πολεμιδιων στη βουλη.

Ο καταλογος των προβληματων στα σχολεια δεν τελειωνει. Προβληματα που βγηκαν στην επιφανεια υστερα απο αποχες και αλλες κινητοποιησεις μαθητων και απο καταγγελιες γονεων.

Η προσφατη Εκθεση της UNESCO ερχεται να επιβεβαιωσει τις αθλιες συνθηκες που επικρατουν σημερα στα σχολεια. Συγκεκριμμενα αναφερεται στις ελλειψεις κτιριων και στην ακαταλληλοτητα αυτων που υπαρχουν. Η Εκθεση κατατασσει επισης την Κυπρο στις χωρες με τις χαμηλοτερες δαπανες στην Παιδεια. Οπως ομως η κυβερνηση δεν "ευαισθητοποιηθηκε" για την προηγουμενη ερευνα για τον αναλφαβητισμο ουτε και τωρα μπορουμε να περιμενουμε οτι θα τρεξει να λυσει τα προβληματα.

Ο λογος ειναι απλος. Η κυβερνηση προτιμα να δινει εκατομμυρια για οπλικα συστηματα S-300 και φοροαπαλλαγες στους βιομηχανους την ιδια στιγμη που με θρασος δηλωνει πως δεν υπαρχουν λεφτα για την Παιδεια με αποτελεσμα τα σχολεια να ειναι χειροτερα κι απο "μαντρες".

Αυτο δειχνει οτι δεν πρεπει να περιμενουμε απο την κυβερνηση να λυσει τα προβληματα αλλα πρεπει να την εξαναγκασουμε μαζι, μαθητες, γονεις και καθηγητες με αγωνα και δυναμικες κινητοποιησεις.

Μ.Α.

Να δωθει ασυλο στους πολιτικους προσφυγες

Ο παλαιστινιος Χαουιλο, που ειχε καταδικαστει για την επιθεση στην ισραηλινη πρεσβεια σε 15 χρονια φυλακιση, ενω εχει εκτισει την ποινη του και αποφυλακιστηκε, κρατειται ακομη "φυλακισμενος" στα κρατητηρια της αστυνομιας.

Το "εγκλημα" του ειναι οτι δεν εχει βρεθει χωρα να τον δεχθει και το κυπριακο κρατος αρνειται να του δωσει αδεια παραμονης ή πολιτικο ασυλο.

Εδω και ενα μηνα περιπου βρισκεται σε απεργια πεινας με αιτημα να τον αφησουν ελευθερο για να μπορεσει να διευθετησει το που θα παει.

Αυτη η περιπτωση ειναι μια αναμεσα σε πολλες αλλες που οι αρχες εφαρμοζουν, αυτην την τακτικη δηλαδη της φυλακισης ανθρωπων που δεν ειναι φυλακισμενοι ή υποδικοι.

Στις φυλακες κρατουνται παρανομα 71 πολιτικοι προσφυγες εδω και μηνες γιατι δεν βρεθηκε ακομη καποια απο τις "πολιτισμενες, δημοκρατικες" χωρες να τους δεκτει.

Αρκετες φορες η κυβερνηση απελασε Κουρδους προσφυγες, αρνουμενη να τους αναγνωρισει σαν πολιτικους προσφυγες ή να τους δωσει εστω το δικαιωμα να υπερασπιστουν τον εαυτο τους σε καποιο δικαστηριο. Οι απελασεις αυτες γινονται απο την κυβερνηση ξεροντας οτι σε πολλες περιπτωσεις οι ανθρωποι που ξαποστελλει εχουν να αντιμετωπισουν στις χωρες προελευσης τους φρικτα βασανιστηρια ή ακομα και τον θανατο

Οι κατα καιρους διακηρυξεις "αλληλεγγυης" προς τους Κουρδους απο την κυβερνηση και τα κομματα γινονται μεσα στα πλαισια της πολιτικης "ο εχθρος του εχθρου μου, ειναι φιλος μου", οταν δηλαδη εξυπηρετουν τις ελληλοκυπριακες εθνικιστικες επιδιωξεις. Ομως η "ευαισθησια" τους παει περιπατο οταν προκειται για τα δικαιωματα των Κουρδων προσφυγων που ερχονται στην Κυπρο.

Η ιδια ρατσιστικη πολιτικη εφαρμοζεται και απεναντι στους Τουρκους ή Τουρκοκυπριους που ερχονται να ζησουν στη νοτια Κυπρο. Γιναμε πολλες φορες μαρτυρες του τροπου που εφαρμοζουν τα ανθρωπινα δικαιωματα πανω σ'αυτους που τολμουν να περασουν απο τη βορεια Κυπρο στη νοτια. Τους περισσοτερους τους ξαποστελλουν απο εκει που ηρθαν αφου πρωτα περασουν απο την κολαση των μπατσων και της ΚΥΠ. Οσοι καταφερουν να μεινουν, ζουν στην απομονωση και κατω απο διαρκη αστυνομευση σαν "υποπτα" η "εγκληματικα" στοιχεια η σαν δηθεν κατασκοποι.

Τα ανθρωπινα δικαιωματα τα επικαλουνται για να κρυψουν τα πραγματικα τους συμφεροντα και επιδιωξεις. Ολη η πολιτικη και τακτικη που χρησιμοποιουν απεναντι στους πολιτικους προσφυγες, στους Τουρκοκυπριους, τους ξενους εργατες, ομοφυλοφυλους κλπ δειχνουν ποσο ψευτικες και υποκριτικες ειναι οι διακηρυξεις περι ανθρωπινων δικαιωματων.

Αντιθετα αυτοι ειναι που δημιουργουν τις συνθηκες για τον εξευτελισμο καθε ανθρωπινης αξιοπρεπειας και καταπατηση των ανθρωπινων δικαιωματων.

Μυριανθη Λοιζου

Φανταστικη η αντιπολεμικη εκδηλωση της Εργατικης Δημοκρατιας

Εγινε με μεγαλη επιτυχια η εκδηλωση της Εργατικης Δημοκρατιας για την επαναπροσεγγιση στο Ιντερκολεϊτζ. Στην εκδηλωση που εγινε κατω απο τον τιτλο :ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ- Να φραξουμε το δρομο στους γαλαζιους λυκους ομιλητες ηταν ο Κωστας Κοιρανιδης, προεδρος του Κεντρου Ειρηνης και ο Ντινος Αγιομαμιτης εκδοτης της Εργατικης Δημοκρατιας.

Ηταν μια πολυ ζωντανη συζητηση στην οποια συμμετειχαν δεκαδες αγωνιστες της επαναπροσεγγισης που καταθεσαν τις εμπειριες τους απο το κινημα επαναροσεγγισης οπως και τις ιδεες τους για το πως μπορουμε να σταματησουμε τους σοβινιστες και τους γαλαζιους λυκους.

Το γενικο συμπερασμα ηταν οτι χρειαζεται ενα αντισοβινιστικο μετωπο που να οργανωσει οχι μονο την αντιδραση στους σοβινιστες αλλα να παρει και πρωτοβουλιες που να συμβαλλουν στην επαναπροσεγγιση, την καλιεργεια της εμπιστοσυνης και της φιλιας αναμεσα στους απλους ανθρωπους των δυο πλευρων.

Η εκδηλωση ηταν μια καλη απαντηση στους σοβινιστες και τους γαλαζιους λυκους.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Η πραγματικη ελπιδα βρισκεται στους εργατικους αγωνες

Μετα απο πεντε χρονια "αναμονης" και ενα ολοκληρο χρονο διαβουλευσεων, τα κομματα της αντιπολιτευσης ΑΚΕΛ, ΕΔΕΚ και Ενωμενοι Δημοκρατες φαινεται (διοτι σιγουρο δεν ειναι) οτι βρηκαν την "ελπιδα" στην υποψηφιοτητα Μαριου Ηλιαδη για τις προεδρικες του '98.

Ειναι πολλοι οι αριστεροι που νιωθουν εντονη απογοητευση για την επιλογη ενος "αδοκιμαστου" για να ηγηθει της εκλογικης μαχης εναντια στον Συναγερμο. Και ειναι αρκετοι αυτοι που νιωθουν εκτεθειμενοι απεναντι στον δεξιο επιχειρημα οτι η αντιπολιτευση προχωρησε συνειδητα σε μια υποψηφιοτητα ηττας, *"για να σηκωσει μονος του ο Κληριδης το βαρος της υπογραφης λυσης του Κυπριακου".*

Ασφαλως ο δεξιος αυτος ισχυρισμος ειναι παραπλανητικος. Το ΑΚΕΛ θελει να δει τον υποψηφιο του νικητη τον ερχομενο Φλεβαρη. Εξάλλου την "πατριωτικη υπευθυνοτητα" του την εχει αποδειξει κατ'επαναληψη, θυσιαζοντας αφειδωλευτα τα συμφεροντα της εργατικης ταξης στον βωμο του "πανω απ'ολα η Κυπρος μας".

Ηπιοτητα

Το προβλημα του ΑΚΕΛ ειναι οτι θελει να δει τον υποψηφιο που υποστηριζει να κερδιζει τις εκλογες μεσα σ'ενα κλιμα ηπιοτητας ωστε να μην τρομαξουν οι "παρυφες της Δεξιας".

Αυτη ειναι η λογικη που παντα οριζε τον εκλογικο προσανατολισμο του ΑΚΕΛ: "η δημοκρατικη αλλαγη της εξουσιας πρεπει να προελθει απο μια ευρεια συνεργασια που να εκτεινεται απο την Αριστερα μεχρι και τις παρυφες της Δεξιας". "Οσον αφορα τον υποψηφιο προεδρο, το ΑΚΕΛ επισημαινει την αναγκη τετοιας υποψηφιοτητας που να συγκεντρωνει τη μεγαλυτερη δυνατη αποδοχη".

Ομως σε μια εποχη βαθειας οικονομικης και πολιτικης κρισης - οπου η ανεργια να εχει ανεβει τον τελευταιο χρονο κατα 22% και η προσπαθεια διευθετησης του κυπριακου ειναι πιεστικη οσο ποτέ αλλοτε - το κοστος της "μη-πολωσης" κινδυνευει να το πληρωσει πολυ ακριβα η εργατικη ταξη.

Η δυσαρεσκεια των αριστερων αγωνιστων απεναντι στην υποψηφιοτητα Μαριου Ηλιαδη συνισταται ακριβως στο οτι ειναι αποτελεσμα των πολιτικων αναδιπλωσεων του ΑΚΕΛ απεναντι στον σοβινιστικο ρεβανσισμο της ΕΔΕΚ (Ενιαιο Αμυντικο Δογμα, Ιδεες Γκαλι) απο την μια, αλλα και στη νεοφιλελευθερη οικονομικη πολιτικη των Ενωμενων Δημοκρατων και του ιδιου του Μαριου Ηλιαδη απο την αλλη.

Το Ενιαιο Αμυντικο Δογμα, εστω και αν συνοδευεται απο μια διακρατικη συμφωνια Κυπρου - Ελλαδας, μονο τη συνεχιση των πολεμοκαπηλων εξοπλιστικων προγραμματων της σημερινης κυβερνησης μπορει να σημαινει. Απο την αλλη, δηλωσεις του "εκσυγχρονιστη" Μαριου Ηλιαδη του τυπου *"η ΑΤΑ δεν προκειται να αναθεωρηθει χωρις τη συγκαταθεση των συνδικαλιστικων οργανωσεων"* δεν μπορουν παρα να θεωρηθουν σαν δηλωση προθεσης να βαλει χερι στα εργατικα κεκτημενα μεσα απο ενα "διαλογο" με τα συνδικατα. Εξαλλου ουτε κι ο ιδιος ο Κληριδης δεν τολμησε ποτέ να ισχυριστει οτι θα προχωρησει στο κουτσουρεμα της ΑΤΑ χωρις την "συγκαταθεση" των συντεχνιων.

Ειναι η επιδιωξη ενος ηπιου προεκλογικου κλιματος και οι δεξιες προσαρμογες της ηγεσιας της ΑΚΕΛ που εκαναν την ΠΕΟ να δεχτει την αναβολη της διαπραγματευσης των νεων συλλογικων συμβασεων γιά μετα τις εκλογες - Τη στιγμη ακριβως που επρεπε να κλιμακωσει προεκλογικα τους αγωνες για ικανοποιηση των εργατικων διεκδικησεων, ξεσκεπαζοντας ταυτοχρονα τον ΔΗΣΥ και την κυβερνηση των αφεντικων.

Στη πραγματηκοτητα η πολιτικη βαση και το προγραμμα του "Συνασπισμου της Ελπιδας" ελαχιστα διαφερει απο την πολιτικη και το προγραμμα της Δεξιας.

Αριθμητικη

Η αντιπολιτευση σημερα ζητα απο την εργατικη ταξη να θυσιασει τα αμεσα συμφεροντα της για χαρη ενος Συνασπισμου που θα "διωξει τη λαιλαπα της ακροδεξιας", ενω εδω και πεντε ολοκληρα χρονια της ζητουσαν να βρισκεται στο "περιμενε" μεχρι τις επομενες προεδρικες εκλογες.

Ουσιαστικα το ΑΚΕΛ, που στην καλυτερη περιπτωση βλεπει τον σοσιαλισμο να ερχεται με δοσεις, δεν προχωρα περα απο τον πρωτο κανονα της αριθμητικης, την προσθεση. Λεει: Το συνολο των ψηφων που εξασφαλιζουν το ΑΚΕΛ, η ΕΔΕΚ και οι Ενωμενοι Δημοκρατες ειναι πιο μεγαλο απο αυτο που εξασφαλιζει το καθε κομμα ξεχωριστα. Ομως η αριθμητικη ειναι ανεπαρκης σε αυτη την περιπτωση. Οταν οι πολιτικοι συμμαχοι τραβουν προς αντιθετες κατευθυνσεις το τελικο αποτελεσμα μπορει να ειναι ισο με το μηδεν.

Τα συμφεροντα της εργατικης ταξης ειναι εκ διαμετρου αντιθετα με αυτα που εκπροσωπουν οι διαφοροι, Ιακωβου, Λυσσαριδηδες, Ηλιαδηδες και Βασιλειου. Ο Συνασπισμος της Ελπιδας, μονο τον ρολο του πυροσβεστη μπορει να παιξει στους αγωνες που εχει να δωσει η εργατικη ταξη το επομενο διαστημα.

Χριστοφιας

Ειναι ξεκαθαρο για τους σοσιαλιστες οτι *"αν οι εκλογες μπορουσαν να αλλαξουν την κοινωνια τοτε θα ηταν παρανομες".* Ακομα και ο ιδιος ο Χριστοφιας να κερδιζε τις εκλογες δεν θα ηταν παρα ο επομενος διαχειριστης του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

Στον βαθμο ομως οπου για δεκαδες χιλιαδες αγωνιστες εργατες οι εκλογες ειναι μια πολιτικη μαχη που καθρεφτιζει τη ταξικη διαιρεση στη κοινωνιας, η υποψηφιοτητα Χριστοφια θα εδεινε πιο καθαρα το ταξικο περιεχομενο της εκλογικης αναμετρησης και θα ενισχυε ολους εκεινους τους εργαζομενους που σημερα συγκρουονται με τις αντεργατικες επιλογες της κυβερνησης Κληριδη: Αχρηστευση της ΑΤΑ και απαγορευση του δικαιωματος στην απεργια, σοβινισμος και αναβιωση του Γριβισμου, περικοπες στην Υγεια και τη Παιδεια, πολεμοκαπηλα δογματα και S-300.

Μεσα σε ενα τετοιο κλιμα πολωσης και κινητοποιησης ο Κληριδης δυσκολα θα μπορουσε να επανεκλεγει.

Εθνικη Ενοτητα;

Δυστυχως, το μονο εναλλακτικο εκλογικο σεναριο που κυκλοφορει σημερα με αξιωσεις να υλοποιηθει ειναι αυτο της συστασης κυβερνησης Εθνικης Ενοτητας μετα την επιστροφη των πολιτικων αρχηγων απο τις συνομιλιες στη Νεα Υορκη. Ενα σεναριο που, ανεξαρτητα απο το αν τελικα θα υλοποιηθει, προδιδει το ποσο μικρη ειναι η πολιτικη αποσταση που χωριζει την σημερινη νεροβραστη αντιπολιτευση απο την ανοιχτη συμπολιτευση.

Το βεβαιο ειναι ενα. Ο ανθυποψηφιος που θα υποστηριξει το ΑΚΕΛ δεν θα κερδισει τις εκλογες εξαιτιας της πολιτικης του - *αν* τις κερδισει - αλλά *παρα* την πολιτικη του.

Η εργατικη ταξη που εζησε στο πετσι της τις επιθεσεις του Συναγερμου και των εργοδοτων την τελευταια πενταετια βρισκεται σημερα σε εμπολεμη κατασταση. Κοντρα στις δεξιες προσαρμογες του ΑΚΕΛ, οι εργαζομενοι στρεφονται αριστερα. Περιμενουν την ωρα που επιτελους θα μπορουν να πουν στον Κληριδη: "Καλο ξεφορτωμα!"

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Το καλοκαιρινο παρτυ της Εργατικης Δημοκρατιας που εγινε στις 27 Ιουνη εδωσε μια γερη ωθηση στην οικονομικη μας εξρμηση αφου μαζευτηκαν 1078 λιρες.

Ευχαριστουμε θερμα ολους οσους συνεβαλαν σ' αυτη την επιτυχια, με την παρουσια τους, οσους προσφεραν φαγητα, ποτα, δωρα για την κληρωση.

Αλλες 163 λιρες μαζευτηκαν στο πουλημα της εφημεριδας και απο συνδρομες συντροφων.

Ανεβαζοντας το συνολικο ποσο που εχει μαζευτει μεχρι τωρα στις 1473 λιρες.

Ευχαριστουμε οσους παιρνουν και διακινουν την εφημεριδα. Αυτο ειναι η καλυτερη ενισχυση της Εργατικης Δημοκρατιας.

Ελπιζουμε οτι θα συνεχιστει η ενισχυση των συντροφων και φιλων της οργανωσης για να μπορεσουμε νακαλυψουμε το στοχο των 6000 λιρων μεχρι το τελος του χρονου.

Οι λαχνοι που κερδισαν στο παρτυ ειναι:

0057
0778
0879
0142
1449
1231
1233
0505
1888
0923
1145
1087
0517
1470
1685

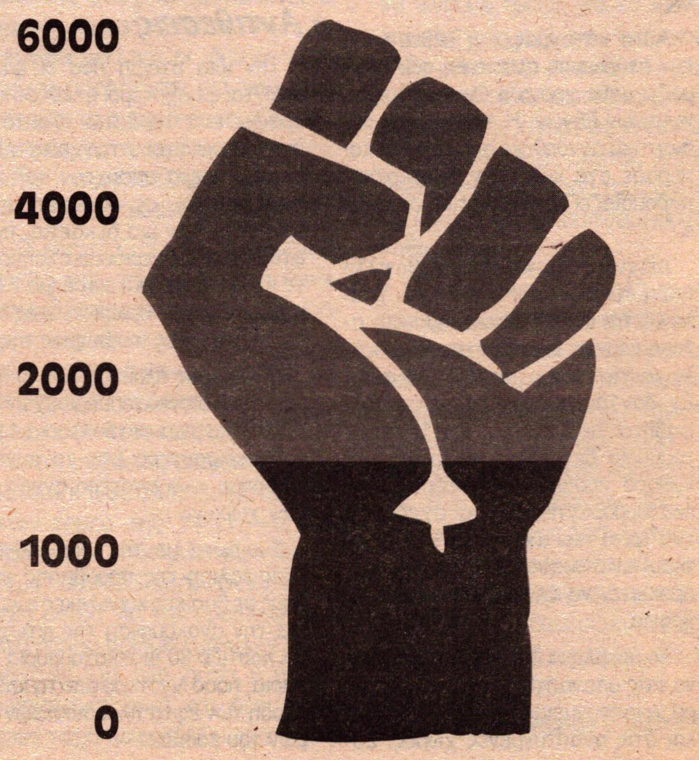

Διασκεψη Κορυφης για τη Γη

Αλλο ενα φιασκο για το περιβαλλον

Η Διασκεψη κορυφης για τη Γη που πραγματοποιηθηκε απο τις χωρες μελη του ΟΗΕ τον Ιουνη στην Νεα Υορκη, απεδειξε για αλλη μια φορα οτι οι κυβερνησεις των χωρων αυτων δεν εχουν καμια διαθεση να παρουν οποιδηποτε μετρα για την προστασια του περιβαλλοντος.

Στην ουσια, αυτη η Διασκεψη ειχε σαν σκοπο να εξετασει την πορεια εφαρμογης των αποφασεων της προηγουμενης Διασκεψης που εγινε στο Ριο το 1992, και να μελετησει τα πρωτα αποτελεσματα.

Αν και στο Ριο, οι 10.000 περιπου αντιπροσωποι δεν ειχαν καταληξει σε οποιεσδηποτε "δραματικες" αποφασεις εξαιτιας των συμφεροντων των μεγαλων καπιταλιστων και ιδιατερα των αμερικανων, εντουτοις ειχαν θεσει καπου 2.500 στοχους κατω απο τον κωδικο "Ατζεντα 21" για περιορισμο της καταστροφης του περιβαλλοντος.

Φετος, στην Νεα Υορκη η διαπιστωση ηταν μονο μια: στα τελευταια πεντε χρονια οι περιβαλλοντικες συνθηκες εχουν επιδεινωθει ακρως ανησυχητικα! Ουτε λογος για βελτιωση! Οι αποφασεις του Ριο εμειναν στα χαρτια, ενω η φετινη διασκεψη κατεληξε σε ακομα ενα νεο φιασκο.

Οι μονοι που εμειναν ικανοποιημενοι ηταν οι οργανωσεις των επιχειρηματιων και βιομηχανων που δεν εκρυψαν την ... ευγνωμοσυνη τους απεναντι στον πρωταγωνιστη της διασκεψης, τον Μπιλ Κλιντον, που αρνηθηκε επιμονα να παρει μετρα για τη μειωση των εκπομπων αεριων που προκαλουν το φαινομενο του θερμοκηπιου. "*Αντισταθηκε στον πειρασμο να χρησιμοποιησει αυτο το δημοσιο γεγονος για να παρουσιασει δρακοντεια μετρα , που θα ηταν οδυνηρα για την οικονομια μας και για τον αμερικανικο λαο*", δηλωσε ο προεδρος μιας οργανωσης για το παγκοσμιο κλιμα που στηριζεται απο ...τις βιομηχανιες πετρελαιου και ανθρακα.

Υποκριτικη ομως ηταν και η παρουσια του κυπριου υπουργου Γεωργιας και Περιβαλλοντος Κ. Πετριδη στη Διασκεψη για τη Γη, ο οποιος στην ομιλια του μεταξυ αλλων ειπε πως "*το περιβαλλον που ζουμε εξακολουθει να αντιμετωπιζεται σαν καταναλωτικο αγαθο , ωριμο για εκμεταλλευση*". Και το ερωτημα που βγαινει ειναι: Απο ποιους; Ποιοι ειναι αυτοι που δεν καταλαμβαινουν οτι η προστασια του περιβαλλοντος ειναι βασικη αναγκη για την επιβιωση του ανθρωπου και οχι ενα προϊον που εχει σχεση με τα κερδη καποιων λιγων;

Ας μην υποκρινεται ο υπουργος της κυβερνησης Κληριδη και να μην προσπαθει να φορτωσει τις ευθυνες λιγων στις πλατες ολων. Μηπως δεν ειναι η Κυβερνηση του που εδωσε τις χαλαρωσεις στον Ακαμα για να μπορεσει ο υπουργος της να χτισει το ξενοδοχειο του, αδιαφορωντας για την καταστροφη του περιβαλλοντος; Μαλιστα οταν καποιοι διαμαρτυρονταν, η ιδια η κυβερνηση φροντισε να τους περιποιηθει "αναλογως" με τα γκλοπς της ΜΜΑΔ.

Μηπως δεν ειναι αυτος και η κυβερνηση του που εδωσαν αδειες για δημιουργια γηπεδων γκολφ, δεν ειναι αυτοι που αφηνουν τα συστηματα υδροδοτησης των πολεων ασυντηρητα με αποτελεσμα χιλιαδες τονοι νερου να χανονται, την ιδια στιγμη που για τον απλο κοσμο εφαρμοζει αυστηρα μετρα και διακοπη στην παροχη νερου;

Ξεχνα ο κ. Πετριδης οτι οι κατοικοι της Αγιας Μαρινουδας στην Παφο ζουν στην πραγματικοτητα μεσα σ'ενα απεραντο σκουπιδοτοπο, κατω απο την απειλη εξαπλωσης μολυσματικων ασθενειων μονο και μονο γιατι η κυβερνηση αρνειται να αναλαβει το κοστος της μετακινησης του σκουπιδοτοπου; Το ιδιο δεν συμβαινει και με τα σκουπιδια της Λεμεσου οπου ολοκληρες περιοχες γυρω απο το Βατι ειναι νεκρες συμπεριλαμβανομενου και του φρακτη Πολεμιδιων, εξαιτιας της ιδιας αρνησης της κυβερνησης να δωσει λεφτα για την δημιουργια εργοστασιου επεξεργασιας σκυβαλλων και ανακυκλωσης;

Ξεχνα τον Αμιαντο, το Καρναγιο στη Λεμεσο, τα Κελλια και δεκαδες αλλες περιπτωσεις οπου η υγεια του κοσμου αλλα και το περιβαλλον γενικοτερα βρισκονται σε συνεχη κινδυνο επειδη η κυβερνηση και οι καπιταλιστες τους οποιους εκφραζει δεν θελουν να αγγιξουν τα κερδη τους για να δωσουν λυσεις;

Ας μην μας κοροιδευουν λοιπον και ας παψουν να υποκρινονται!

Αν πραγματικα θελουμε να προστατεψουμε το περιβαλλον δεν πρεπει να εχουμε καθολου εμπιστοσυνη σ'αυτους που σημερα "συνδιασκεπτονται" για το περιβαλλον, γιατι ειναι οι ιδιοι που το καταστρεφουν.

Πρεπει πρωτα απο ολα να στραφουμε εναντια στην κυβερνηση που στηριζει το κεφαλαιο και καλυπτει τις βρωμοδουλειες των καπιταλιστων. Οι κατοικοι του Ακακιου παλιοτερα, του Γεριου , της Σιας και της Αγιας Μαρινουδας πιο προσφατα εδειξαν οτι μονο η αντισταση του κοσμου απο τα κατω μπορει να σταματησει τα επικινδυνα σχεδια των καπιταλιστων και να υποχρεωσει τις κυβερνησεις να παρουν μετρα.

Ομως, η οριστικη λυση αυτων των προβληματων μονο ριζικη μπορει να ειναι. Μονο η παλη της εργατικης ταξης για την ανατροπη του καπιταλιαμου θα καθαρισει τον πλανητη απο ολα τα σκουπιδια: τους καπιταλιστες, τους ανταγωνισμους τους, τη μολυνση και την πεινα. Ενα συστημα βασισμενο στις αναγκες των ανθρωπων, που θα ελεγχεται απο τους ιδιους τους εργατες ειναι η μονη απαντηση στην κριση του περιβαλλοντος.

Αντωνης Σαρρης

Η πιο μεγαλη φτωχεα διπλα στον πιο μεγαλο πλουτο

Παρα τις επιμονες διακηρυξεις των απολογητων του συστηματος οτι μπαινουμε στο 2000 εχοντας ενα κοσμο ευημεριας και προοδου, το ενα τεταρτο του πλανητη ζει σε συνθηκες απολυτης φτωχειας.

Αυτο καταγραφει η εκθεση για την ανθρωπινη αναπτυξη που ετοιμαζει καθε χρονο ο Οργανισμος Ηνωμενων Εθνων. Η εκθεση που ουσιαστικα αγνοηθηκε απο τα ΜΜΕ και περασε στα ψιλα των εφημεριδων παρουσιαζει συγκλονιστικα στοιχεια.

Δειχνει ενα κοσμο που καθε αλλο παρα ευημερει και προοδευει. Υπολογιζεται οτι 1.3 δισεκατομμυρια ατομα ζουν με λιγοτερο απο ενα δολλαριο την ημερα, δηλαδη 45 σεντ. Σχεδον 1 δισεκατομμυριο ειναι αναλφαβητοι, περισσοτερο απο 1 δισεκατομμυριο δεν εχουν προσβαση σε καθαρο ποσιμο νερο, περιπου 840 εκατομμυρια πεινουν και σχεδον το ενα τριτο των ανθρωπων στις λιγοτερο αναπτυσσομενες χωρες δεν προκειται να ζησουν πανω απο 40 χρονια.

Το προβλημα δεν περιοριζεται μονο στις υπαναπτυκτες, ή τις λιγοτερο αναπτυγμενες χωρες, υπαρχει και στις αναπτυγμενες χωρες. Συγκεκριμενα, στις βιομηχανικες χωρες 100 εκατομμυρια ανθρωποι ζουν κατω απο το οριο της φτωχειας, πανω απο 5 εκατομμυρια ειναι αστεγοι και 37 εκατομμυρια ανεργοι. Επισης απ το 1979 η ανεργεια στην Ε.Ε. εχει τουλαχιστον διπλασιαστει, φτανοντας το 11%.

Αντιθεσεις

Την ιδια στιγμη που οι φτωχοι γινονται φτωχοτεροι η εκθεση καταγραφει ενα τεραστιο πλουτο που συγκεντρωνεται στα χερια ελαχιστων. Σημερα υπαρχουν 447 εκατομμυριουχοι, σε συγκριση με 147 που ηταν πριν μια δεκαετια, που οι ατομικες τους περιουσιες ξεπερνουν το ετησιο συνολικο εισοδημα 2 δισεκατομμυριων ανθρωπων, οσος δηλαδη ειναι ο μισος πληθυσμος της γης!

Ο καθαρος πλουτος των 10 πλουσιοτερων δισεκατομμυριουχων ειναι 133 δισεκατομμυρια δολλαρια, 1,5 φορες περισσοτερο απο το συνολικο εισοδημα των λιγοτερο ανεπτυγμενων χωρων.

Συμφωνα με την ιδια εκθεση η εξασφαλιση της προσβασης για ολους σε βασικες κοινωνικες αναγκες για την ανακουφιση της φτωχειας θα κοστιζε 80 δισεκατομμυρια δολλαρια, ποσό λιγοτερο απο τα καθαρα κερδη των εφτα πλουσιοτερων ατομων του κοσμου.

Η ανακουφιση των 20 περισσοτερων φτωχων χωρων θα κοστιζε 5,5 δισ. δολλαρια, οσο στοιχισε δηλαδη η κατασκευη της «Γιουροντισνεϊ».

Βεβαια τιποτα απ' ολα αυτα δεν προκειται να γινει γιατι αυτοι που ελεγχουν αυτο το πλουτο δεν εχουν καμια διαθεση να τον μοιραστουν. Αντιθετα κανουν οτι μπορουν για να μεγαλωσουν το μεριδιο που αρπαζουν απο τους εργαζομενους που με την δουλεια τους παραγουν ολο αυτο τον πλουτο.

Κυπρος

Πολλοι βεβαια πιστευουν πως αυτα τα στοιχεια μπορουν να ισχυουν για άλλους αλλα οχι για μας εδω στη Κυπρο. Εμεις εδω «καλα την εχουμε» οπως συνηθιζουν να λενε καποιοι. Η ιδια η κυβερνηση και οι κεφαλαιοκρατες προσπαθουν να συντηρουν αυτη την εικονα με τις δηλωσεις για την «ευμαρεια» και το «ζηλευτο βιοτικο επιπεδο» των ελληνοκυπριων.

Η πραγματικοτητα ομως ειναι πολυ διαφορετικη. Μπορει οι στατιστικες να δειχνουν οτι το κατα κεφαλη εισοδημα ειναι 16.000 δολλαρια αλλα δειχνουν ταυτοχρονα οτι μονο ενα 3% των Κυπριων εχουν τετοιο εισοδημα.

Εννεα χιλιαδες ατομα μοιραζονται 1,5 δισ. λιρες σε συγκριση με 265.000 που μοιραζονται 2,3 δισ. λιρες.

Το 58% των νοικοκυριων ειναι χρεωμενα κυρια για σκοπους στεγασης και αγορας μεταφορικου μεσου.

Και αυτα συμβαινουν την ιδια στιγμη που ξοδευονται πανω απο 1,5 εκατομμυρια λιρες την ημερα για εξοπλισμους.

Αγανακτηση

Οι ταξικοι διαχωρισμοι παγκοσμια διαρκως οξυνονται και οι εργαζομενοι σ'ολο το κοσμο βρισκονται ολοενα σε παρομοιες συνθηκες. Η φτωχεια και η εξαθλιωση τροφοτουν τον θυμο και την αγανακτιση εκατομμυριων εργαζομενων.

Ο θυμος και η αγανακτηση ομως δεν σημαινει οτι θα παει αυτοματα και αριστερα. Αν δεν υπαρχει εναλλαχτικη προταση προς τ'αριστερα μπορουν να τον καρπωθουν οι φασιστες οπως ο Λεπεν στην Γαλλια ή οι Ισλαμιστες οπως ο Ερμπακαν στην Τουρκια.

Η εξεγερση ομως στην Αλβανια, οι κινητοποιησεις στην Γαλλια, οι μεγαλες απεργιες στην Κορεα δειχνουν οτι αυτος ο θυμος μπορει να πυροδοτησει αγωνες που στρεφονται εναντια σ' αυτο το φρικτο και βαναυσο συστημα που περιγραφεται στην εκθεση του ΟΗΕ.

Ειναι σ' αυτους τους αγωνες και το χτισιμο επαναστατικων οργανωσεων που βρισκεται η ελπιδα για την ανατροπη αυτου του συστηματος της αδικιας και της φτωχειας.

Κυριακος Κοιλιαρης

ΔΙΕΘΝΗ

ΕΛΛΑΔΑ

Απεργιες εναντια στο ξηλωμα της δημοσιας υγειας

Σε απεργια διαρκειας κατεβηκαν οι νοσοκομειακοι γιατροι της Αθηνας και Πειραια. Η απεργια εχει μεγαλη συμμετοχη και εχει σχεδον παραλυσει τα νοσοκομεια ενω στις 26 και 27 του Ιουνη απεργουσαν ολοι οι γιατροι πανελλαδικα μετα το καλεσμα της Ομοσπονδιας Γιατρων για 48ωρη απεργια.

Το νεο απεργιακο κυμα στην Ελλαδα πυροδοτηθηκε απο την προσπαθεια της κυβερνησης να περασει νομοσχεδιο για την υγεια με το οποιο ουσιαστικα ξεθεμελιωνει την δημοσια υγεια. Το νεο νομοσχεδιο φερνει τους νομους της αγορας στην υγεια και βαζει μανατζερ στη διοικηση των νοσοκομεια για να επιβλεπει σφικτα μια διχειρηση σαν να ειναι τα νοσοκομεια κερδοσκοπικες επιχειρησεις.

Το νομοσχεδιο προσπαθει να μεταθεσει το βαρος της περιθαλψης στα ασφαλιστικα ταμεια και τους ιδιους τους ασθενεις. Αν περασει αυτο το νομοσχεδιο θα μετατρεψει την υγεια σε προνομιο μονο οσων θα εχουν λεφτα να πληρωσουν ή θα εχουν καλα ασφαλιστικα ταμεια. Για τους υπολοιπους θα υπαρχουν τα υποβαθμισμενα νοσοκομεια ή ακομα και καθολου περιθαλψη.

Η επιβολη των νομων της αγορας στα νοσοκομεια δεν χτυπα μονο τους ασθενεις αλλα και του εργαζομενους σε αυτα. Το ιδιο το νομοσχεδιο προβλεπει μια ιεραρχια στρατωνα μεσα στα νοσοκομεια με στοχο οχι μονο την εντατικοποιηση των ρυθμων δουλειας αλλα και την επιβολη της πειθαρχιας στο προσωπικο ωστε να αντιμετωπιζουν τους ασθενεις σαν πελατες αναλογα με το πορτοφολι τους.

Η υποταγη της υγειας στους νομους της αγορας ειναι σιγουρο οτι θα φερει το επιπεδο της ιατροφαρμακευτικης περιθαλψης πολλα χρονια πισω, εκτος βεβαια γι αυτους που θα μπορουν να πληρωνουν. Αυτο ακριβως εγινε στην Μ. Βρεττανια που ειχε ενα απο τα καλυτερα συστηματα υγειας και σημερα εχει διαλυθει μεσα απο την υποταγη του στην αγορα.

Οι νοσοκομειακοι γιατροι εκτος απο την αμεση αποσυρση του νομοσχεδιου ζητουν αυξησεις μισθων, μονιμοποιηση και πληρη απασχοληση για ολους τους νοσοκομειακους γιατρους, αμεση προσληψη γιατρων, νοσηλευτων και αγορα εξοπλισμου.

Η αποφασιστικοτητα με την οποια ξεκινησαν και συνεχιζουν την απεργια δειχνει οτι τα πραγματα δεν θα ειναι καθολου ευκολα για τον Σημιτη. Αν καταφερουν να απλωσουν την απεργια και στους αλλους εργαζομενους στα νοσοκομεια και να συντονιστουν με αλλα κομματια της εργατικης ταξης που αυτη τη στιγμη βρισκονται σε αναβρασμο, τοτε ειναι σιγουρο οτι τον καυτο χειμωνα που δημιουργησαν οι κινητοποιησεις των αγροτων, των ναυτεργατων και των καθηγητων θα τον διαδεχτει ενα εξισου καυτο καλοκαιρι.

Παρομοια «Σχεδια Υγειας» με τα οποια θελουν να περασουν τους νομους της αγορας στον τομεα της υγειας εχει ετοιμασει και η δικη μας κυβερνηση του Κληριδη. Οι αντιδρασεις των γιατρων και των αλλων εργαζομενων στα νοσοκομεια την εχουν εμποδισει να τα εφαρμοσει μεχρι σημερα. Ειναι σιγουρο ομως οτι θα ξαναδοκιμασει ειτε αυτη, ειτε αυτη που θα τη διαδεχτει.

Οι αγωνες των νοσοκομειακων γιατρων στην Ελλαδα ειναι για μας πηγη εμπνευσης και παραδειγματισμου στον αγωνα για να τους εμποδισουμε να διαλυσουν την δημοσια υγεια.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Η εργατικη αγανακτηση τροφοδοτει την πολιτικη κριση

Ο εξαναγκασμος του Ερπακαν να παραιτηθει, τα κοινοβουλευτικα παζαρεματα που ακολουθησαν και ο σχηματισμος της νεας κυβερνησης απο τον Γιλμαζ δεν ειναι τιποτα αλλο απο μια αντανακλαση της κρισης στην οποια βρισκεται η αρχουσα ταξη στη Τουρκια.

Τα ΜΜΕ σε ολοκληρη τη Δυση, οπως και στην Κυπρο, παρουσιαζουν το “αναιμακτο πραξικοπημα” οπως το αποκαλουν στη Τουρκια, σαν μια θετικη εξελιξη για τη σταθεροτητα μεσα στην Τουρκια και τη γυρω περιοχη. Πολλοι αναλυτες μαλιστα εχουν φτασει στο σημειο να ισχυριζονται οτι οι παρεμβασεις των τουρκων στρατηγων ειναι συνταγματικα κατοχυρωμενες και ειχαν σκοπο τη διαφυλαξη του κοσμικου χαρακτηρα της τουρκικης κοινωνιας.

Η εικονα που παρουσιαζουν ειναι εντελως ψευτικη. Η συγκυβερνηση Τσιλερ - Ερπακαν φθαρηκε διοτι καμμια απο τις προεκλογικες υποσχεσεις της δεν υλοποιηθηκε. Αντιθετα μια σειρα απο μετρα λιτοτητας εφεραν τη δυσαρεσκεια και την αγανακτηση στη μαζα των εργαζομενων.

Αυτο που κανουν οι στρατηγοι δεν εχει τιποτα το “θετικο”. Οι μεθοδευσεις με τα υπομνηματα και τις απειλες του Γενικου Επιτελειου ειναι ενα μινι πραξικοπημα, σαν και αυτο που ειχαν ξανακανει το 1971 και που οδηγησε σε αγριους διωγμους της αριστερας και των συνδικατων. Ο πραγματικος στοχος των στρατηγων δεν ειναι ο Ερπακαν και ο “κινδυνος” του Ισλαμισμου.

Στοχος τους ειναι να σταματησουν τις κινητοποιησεις και τους απεργιακους αγωνες που χαρακτηριζουν τη Τουρκια τη δεκαετια του ' 90.

Το πολιτικο κλιμα εχει βαρυνει εδω και εξη μηνες, οταν μετα το αυτοκινητιστικο δυστυχημα στο Σουσουρλουκ φανηκαν οι διασυνδεσεις της Τσιλερ με φασιστικες οργανωσεις και τη μαφια. Ο περισσοτερος κοσμος ηξερε οτι η Τσιλερ χρησιμοποιουσε τους φασιστες και τη μαφια εναντια στους κουρδους αγωνιστες. Ομως το “Σουσουρλουκ” εδειξε τη σαπιλα, τη διαφθορα και τη δολοφονικη δραση του κρατικου μηχανισμου. Τα σκανδαλα εκαναν πιο δυσκολη τη διαχειρηση της οικονομικης κρισης απο τους Ερπακαν - Τσιλερ.Η κυβερνηση ειχε υποσχεθει οτι αυτο το χρονο θα ισοσκελιζε τον προυπολογισμο. Αντι γι'αυτο το εσωτερικο και το εξωτερικο ελλειμα εχουν διογκωθει και ο πληθωρισμος τον Μαιο ετρεχε στο 140%.

Μεσα σε αυτο το κλιμα ηταν που και οι κινητοποιησεις των εργαζομενων αρχισαν να διογκωνονται και να αποκτουν πολιτικο χαρακτηρα. Για παραδειγμα δεκαδες χιλιαδες εργατες απο το δημοσιο κατεβαιναν σε διαδηλωσεις στην Αγκυρα και την Ισταμπουλ, σε εβδομαδιαια σχεδον βαση, απαιτωντας την επισημη αναγνωριση των συντεχνιων τους. Οι απεργιες των ταχυδρομικων, των καθηγητων και αλλων δημοσιων υπαλληλων για την αναγνωριση των συντεχνιων ειχαν επιθετικο χαρακτηρα.

Με αφορμη το σκανδαλο “Σουσουρλουκ” δεκαδες χιλιαδες διαδηλωτες αλωνιζαν για βδομαδες τους δρομους των μεγαλων πολεων με συνθηματα “οχι γκανγκστερ στη βουλη, βγαλτε τους εργατες απ'τη φυλακη.”

Μετα τις μεγαλες κινητοποιησεις των καθηγητων και των δασκαλων στις αρχες της χρονιας, οι εργαζομενοι στον Ηλεκτρισμο με τις απεργιες τους σταματησαν τις αποπειρες ιδιωτικοποιησης του σταθμου παραγωγης.

Η κορυφωσης της διαμαρτυριας του κοσμου εναντια στις ατασθαλιες της συγκυβερνησης Τσιλερ - Ερπακαν, ηρθε οταν ολοι οι κατοικοι της Ισταμπουλ εσβηναν για ενα λεπτο, η ωρα εννεα καθε βραδυ, τα φωτα των σπιτιων τους. Αυτο κρατησε ολοκληρο τον Φεβρουαριο. Ο συμβολισμος αυτης της πραξης που ηταν “ενα λεπτο σκοτους, για ενα λαμπρο μελλο” προκαλεσε εντονες ανησυχιες στην τουρκικη αρχουσα ταξη.

Το φουντωμα αυτου του εργατικου κινηματος ηταν που τρομαξε τους στρατηγους. Ξερουν οτι οι εργατες με απεργιες και διαδηλωσεις εριξαν τρεις κυβερνησεις τα τελευταια πεντε χρονια. Αυτος ειναι ο πραγματικος λογος που εκανε τον στρατο να επεμβει και οχι ο «κινδυνος» του Ισλαμισμου.

Αντιθετα κατα τη διαρκεια της συγκυβερνησης το κομμα της Ευημεριας του Ερπακαν εχασε την εμπιστοσυνη των υποστηρικτων του γιατι συνδεθηκε με τα σκανδαλα και την αντιλαϊκη πολιτικη.

Τωρα ο Ερπακαν παρουσιαζεται σαν το θυμα ενος πραξικοπηματος και σαν ο μονος υπερασπιστης της δημοκρατιας αφου κανενα αλλο κοινοβουλευτικο κομμα δεν διαμαρτυρηθηκε με τις παρεμβασεις των στρατηγων.

Ο σχηματισμος της κυβερνησης του Γιλμαζ συνενωνει δυναμεις απο διαφορετικα πολιτικα κομματα και γι'αυτο δεν μπορει να αποφερει τη σταθεροτητα που τοσο απεγνωσμενα επιζητα η τουρκικη αρχουσα ταξη. Γι'αυτο αλλωστε πολλοι αναλυτες αναμενουν ενα νεο γυρο εκλογων στον οποιο ο Ερπακαν αναμενεται να αυξησει τα ποσοστα του.

Μαρκος Οικονομου

ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ

Απο τα νυχια του λιονταριου στα δοντια του δρακου

Στις 30 Ιουνη εκατομμυρια ανθρωποι σε ολο τον κοσμο ειδαν ενα απο τα τελευταια αποικιακα προπυργια της Βρετανιας, το Χονγκ-Κονγκ, να παραδιδεται στην Κινα.

Οι Δυτικες κυβερνησεις συμβουλευουν το Πεκινο οτι αν επισπευσει τις οικονομικες μεταρρυθμισεις, που αρχισε ο Ντενγκ Χσιαο Πινγκ το 1978, και δωσει περισσοτερη δημοκρατια στον κοσμο οπως η Βρετανια στο Χονγκ-Κονγκ, τοτε ολοκληρη η Κινα θα γινει ενα Χονγκ-Κονγκ.

Η πραγματικοτητα ειναι οτι ουτε η Βρετανια ουτε η Κινα ενδιαφερθηκαν ποτε για τα 5 εκατομμυρια που ζουν στο Χονγκ Κονγκ, παρα μονο για τον πλουτο του.

Οπιο

Τον 19ο αιωνα η βρετανικη κυβερνηση κανοντας εμποριο οπιου στην Κινα βρεθηκε αντιμετωπη με μια σειρα απο περιορισμους. Η διψα για το κερδος οδηγησαν σε πολεμους που κατεληξαν στη συμφωνια που παραχωρουσε το Χονγκ-Κονγκ στη Βρετανια για 99 χρονια, αδιαφορωντας για τις επιθυμιες των ανθρωπων της περιοχης πραγμα που συνεχιζεται μεχρι και σημερα.

Το Χονγκ-Κονγκ εγινε το γεφυρι για το βρετανικο και δυτικο κεφαλαιο για το μπασιμο στη Κινα. Σημερα το 50% των εξαγωγων της Κινας καταληγουν στο Χονγκ-Κονγκ ενω οι εισαγωγες της απο εκει αποτελουν το 35% των εισαγωγων της Κινας. Επισης το 80% των ξενων επενδυσεων στην Κινα προερχονται απο το ιδιο το Χονγκ-Κονγκ.

Το 1971 πανω απο 500 χιλιαδες ζουσαν σε παραγκουπολεις και ενω η φυματιωση βρισκοταν σε εξαρση, το αποικιακο καθεστως ξοδευε μολις μια(1) λιρα κατα κεφαλη για τη δημοσια υγεια. Η διαφθορα παραμενει και σημερα καθημερινο φαινομενο. Δημοκρατια δεν υπηρξε ποτε στο Χονγκ-Κονγκ. Ο κυβερνητης ποτε δεν εκλεγηκε απο τον ντοπιο πληθυσμο αλλα παντα διοριζονταν απο την κυβερνηση της Αυτου Μεγαλιοτητας της Βρετανιας.Το 1960 μονο 100 χιλιαδες ειχαν το δικαιωμα της ψηφου για την εκλογη μιας μειοψηφιας αντιπροσωπων στο Νομοθετικο Σωμα. Μολις το 1995 η ψηφος για το Νομοθετικο Σωμα εγινε καθολικη αλλα και παλι ο κυβερνητης διοριζοταν απο το Λονδινο.

Ουτε ομως και η νεα κινεζικη διακυβερνηση εχει να προσφερει τιποτα το καλυτερο στους εργζομενους του Χονγκ-Κονγκ. Οι χασαπηδες της Πλατειας Τιενανμεν οχι μονο δεν εχουν να κανουν τιποτε με σοσιαλισμο αλλα ηδη συμφωνησαν με τα δυο μεγαλυτερα κομματα των καπιταλιστων του Χονγκ-Κονγκ να συνδιαχειριστουνε την οικονομια.

Ταξη

Τι σκεφτονται ομως οι εργαζομενοι; Η καλυτερη ενδειξη του τι πραγματικα αισθανονται οι εργατες φανηκε στη διαρκεια του δημοκρατικου κινηματος στη Κινα το 1989. Η Αριστερα στο Χονγκ-Κονγκ σε συμπαρασταση των εξεγερμενων της Πλατειας Τιενανμεν οργανωσε διαδηλωση στο κεντρο του Χονγκ-Κονγκ οπου πηραν μερος πανω απο 1 εκατομμυριο εργαζομενοι και φοιτητες. Ηταν η μεγαλυτερη διαδηλωση που εγινε ποτε στο Χονγκ-Κονγκ.

Οι σοσιαλιστες δεν εχουν κανενα λογο να θρηνουν αλλα ουτε και να πανηγυριζουν για την μεταβιβαση του Χονγκ-Κονγκ. Στο αμεσως επομενο διαστημα πολυ λιγα πραγματα θα αλλαξουν για την τεραστια πλειοψηφια των απλων ανθρωπων. Το νεο καθεστως θα ειναι εξισου αντιδημοκρατικο και εκμεταλλευτικο οπως και το προηγουμενο. Μακροπροθεσμα η τυχη των εργατων του Χονγκ-Κονγκ θα ειναι συνυφασμενη με τους αγωνες της τεραστιας μαζας των εργατων και αγροτων ολοκληρης της Κινας.

Δεσποινα Καραγιαννη

Τι λενε οι σοσιαλιστες για τη λυση το

Αγκυρα, Αθηνα, Λευκωσια εχθρος μας το κεφαλαιο και η στ

Ο Κληριδης και οι πολιτικοι αρχηγοι πανε στην Νεα Υορκη για ενα νεο γυρο συνομιλιων με τον Ντεκτας.

Οι απορριπτικοι σοβινιστες εχουν και παλι ξεσηκωθει εναντιον των συνομιλιων και καταγγελουν σαν καταστροφικη την οποιαδηποτε προοπτικη συμβιβασμου και συμφωνιας που δεν θα ικανοποιει τις ελληνοκυπριακες επιδιωξεις.

Απο την αλλη οι οπαδοι των συνομιλιων καλιεργουν αυταπατες οτι οι συνομιλιες μπορουν να οδηγησουν σε μια «δικαιη, ειρηνικη και βιωσιμη» λυση του Κυπριακου.

Ουτε το ενα, ουτε το αλλο θα συμβει στην Νεα Υορκη. Ουτε την καταστροφη, ουτε τη σωτηρια μπορουν να φερουν οι συνομιλιες.

Ολη αυτη η φιλολογια που αναπτυσσεται γυρο απο τις συνομιλιες δημιουργει μια σειρα απο ερωτηματα σ'εναν κοσμο που δεν θα ηθελε να ξαναδει να επαναλαμβανεται το σφαγειο του πολεμου στην Κυπρο.

Τουρκοκυπριες μετα τη σφαγη της Κοφινου το 1967. Οι α ανθρωποι και των δυο κοινοτητων πληρωσαν με ποταμια αιματο αρπαχτικα σχεδια των αρχουσων ταξεων τους

Δεν ειναι προβλημα εισβολης και κατοχης το Κυπριακο; Για να λυθει δεν πρεπει να αποχωρησει ο τουρκικος στρατος και να «απελευθερωθει» η Κυπρος;

Ο πολεμος στη Κυπρο δεν ξεκινησε το '74, αλλα αρκετα πιο πριν. Το '74 δεν ηταν παρα μια ακομα φαση σε μια σειρα πολεμικων επεισοδιων και συγκρουσεων που αρχισαν τουλαχιστον απο το '58 και συνεχιστηκαν το '63 - '64, και το '67 με τις επιχειρησεις της Κοφινου.

Εδω και πολλα χρονια στην Κυπρο διεξαγεται ενας ανελεητος πολεμος για την οικονομικη, πολιτικη και στρατιωτικη κυριαρχια στο νησι, αναμεσα στους ελληνες και ελληνοκυπριους καπιταλιστες απο τη μια και τους τουρκους και τουρκοκυπριους ομολογους τους απο την αλλη. Αυτοι και οι κυβερνησεις τους αποφασισαν τους πολεμους και δημιουργησαν το προβλημα.

Ειναι μια διαμαχη στην οποια και οι δυο πλευρες εχουν αντιδραστικους και αδικους σκοπους. Για να εξασφαλισουν τα συμφεροντα τους δεν διστασαν να εφαρμοσουν και οι δυο τις πιο βαρβαρες μεθοδους εθνικου ξεκαθαρισματος και να οδηγησουν στη σφαγη και την προσφυγια χιλιαδες απλους ανθρωπους και απο τις δυο πλευρες.

Το οτι οι «δικοι μας», οι ελληνοκυπριοι και ελληνες καπιταλιστες εχασαν το πολεμο του '74 δεν τους μετατρεπει και σε αδικημενους. Μεχρι τοτε ηταν αυτοι οι επιτιθεμενοι που καταπιεζαν και εσφαζαν τους τουρκοκυπριους. Ηταν αυτοι που κρατουσαν με τη βια των οπλων, τους τουρκοκυπριους, το 18% του πληθυσμου, στους θυλακες που αποτελουσαν μολις το 4.8% του εδαφους.

Οταν οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες μιλουν για «απελευθερωση» αυτο που στη πραγματικοτητα θελουν ειναι τη ρεβανς για την ηττα του '74. Θελουν να ξαναπαρουν το πανω χερι.

Μια διευθετηση λοιπον που θα εξασφαλιζει αυτα τα συμφεροντα της «δικης μας» πλευρας οχι μονο δεν θα ειναι δικαιη αλλα και με κανενα τροπο δεν θα εξασφαλιζει την ειρηνη.

Δεν θα ειναι αδικη ομως μια συμφωνια που δεν θα εξασφαλιζει το δικαιωμα των προσφυγων να επιστρεψουν στα σπιτια τους;

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι προσφυγες - οι απλοι ανθρωποι βεβαια, και οχι οσοι απο αυτους ειναι κομματι της αρχουσας ταξης οπως ο Λορδος ή ο Κατσελης - ειναι αθωα θυματα. Εχασαν μεσα σε λιγες μερες οτι εχτιζαν με κοπο για μια ολοκληρη ζωη.

Υπευθυνος ομως γι αυτη τη μεγαλη καταστροφη και δυστυχια που εφερε ο πολεμος, δεν ειναι μονο ο τουρκικος στρατος και η τουρκικη αρχουσα ταξη. Ειναι και η «δικη μας» αρχουσα ταξη, που εχει τουλαχιστον την αλλη μιση ευθυνη για τη δημιουργια του Κυπριακου προβληματος με την επιθετικη και αρπαχτικη πολιτικη που ακολουθησε σε βαρος των τουρκοκυπριων. Εναντια σε αυτην ειναι που πρεπει πρωτα και κυρια να στραφουμε και να ζητησουμε οτι χασαμε.

Αντι λοιπον να οργανωνουμε αντικατοχικες πορειες που σε τελευταια αναλυση εξυπηρετουν την δικη μας αρχουσα ταξη, γιατι της επιτρεπουν να καλιεργει το μυθο του αθωου θυματος και ενισχυουν την επιθετικη της πολιτικη εναντιον των τουρκοκυπριων, θα πρεπει να οργανωνουμε πορειες στο Προεδρικο και τη Βουλη και να ζηταμε να μας δωσουν, σπιτια, με καταλληλο εξοπλισμο, κοινωνικες παροχες και επιχορηγησεις. Αυτα ομως η αρχουσα ταξη και η κυβερνηση, δεν τα εχουν για τους φτωχους προσφυγες αλλα για τον ευατο τους. Για τους ξενοδοχους και κεφαλαιοκρατες «προσφυγες» και μη, που πηραν πισω οχι μονο οσα εχασαν το '74 αλλα και πολυ περισσοτερα.

Σημερα στα σπιτια των ελληνοκυπριων προσφυγων καθονται αλλοι ανθρωποι, τουρκοκυπριοι και μεταναστες που ηρθαν απο την Τουρκια. Εχουν παντρευτει, γεννησαν τα παιδια τους, δημιουργησαν τη δικη τους ζωη, εχτισαν τα δικα τους ονειρα και σχεδια. Ποιος θα ζητησει ή θα επιβαλει σε αυτους τους ανθρωπους να φυγουν απο τα σπιτια τους; Κατι τετοιο δεν θα ειναι νεα προσφυγοποιησει χιλιαδων αθωων απλων ανθρωπων; Δυστυχως δεν υπαρχει σημερα κανενας δικαιος τροπος για να γυρισουν οι ελληνοκυπριοι προσφυγες στα παλια τους σπιτια. Μονο με πολεμο ή με τη βια θα μπορουσε να γινει κατι τετοιο. Υπαρχει ομως κανενας λογος να δημιουργησουμε μια νεα αδικια για να αναιρεσουμε μια προηγουμενη; Οχι. Μια τετοια αδικια θα δημιουργουσε νεα μεγαλη καταστροφη και δεν θα ελυνε κανενα πραγματικο προβλημα αφου οι ελληνοκυπριοι προσφυγες στη συντριπτικη τους πλειοψηφια εχουν δημιουργησει ηδη μια νεα ζωη στο νοτο.

Μηπως ειναι καλυτερα να μεινουν τα πραγματα οπως εχουν σημερα;

Οχι. Η κατασταση δεν μπορει να μεινει οπως ειναι. Οι τελευταιες κρισεις στα Ιμια και στη Δερυνεια εδειξαν οτι η ανακωχη που υπαρχει στη Κυπρο απο το '74, μπορει την οποιαδηποτε στιγμη να μετατραπει σε θερμο επεισοδιο και πολεμο.

Αυτος ο κινδυνος γινεται ακομα μεγαλυτερος σημερα σε συνθηκες παγκοσμιας οικονομικης κρισης και ασταθειας και οξυνσης στις ελληνοτουρκικες σχεσεις.

Ο λογος γι αυτη την οξυνση ειναι τα μεγαλα συμφεροντα που παιζονται αναμεσα στις αρχουσες ταξεις των δυο πλευρων αυτη τη περιοδο. Αυτο που τους ενδιαφερει δεν ειναι ουτε οι πρόσφυγες, ουτε τα ανθρωπινα δικαιωματα. Στη πραγματικοτητα διεκδικουν η καθε μια για τον εαυτο της τα περασματα για τα πετρελαια της Κασπιας θαλασσας προς τις αγορες της Δυσης. Η Τουρκια εχει τον δικο της αγωγο που καταληγει στο Τσεϊχαν απεναντι απο τις ακτες της Κερυνειας και η Ελλαδα το δικο της που φτανει απο τη Βουγαρια στην Αλεξανδρουπολη.

Με το «Ενιαιο Αμυντικο Δογμα» και τους S-300 ο Σημιτης και ο Κληριδης στην πραγματικοτητα θελουν να αποκλεισουν την Τουρκια και να ελεγχουν τα περασματα του Αιγαιου. Οποιος ελεγχει αυτα τα περασματα μπορει οχι μονο να καρπωνεται τεραστια ποσα αλλα να βελτιωσει και τη θεση του στον ανταγωνισμο για το ποια απο τις δυο χωρες θα ειναι η κυριαρχη δυναμη στη περιοχη.

Τετοια κυνικα συμφεροντα παιζονται πανω στις πλατες των απλων ανθρωπων στην Ελλαδα, Τουρκια και Κυπρο. Γι αυτο και οι στρατοκρατες των δυο πλευρων ηταν ετοιμοι να μας σειρουν στο σφαγειο του πολεμου για δυο ξεροβραχους οπως τα Ιμια που δεν κατοικουνται ουτε απο κατσικες.

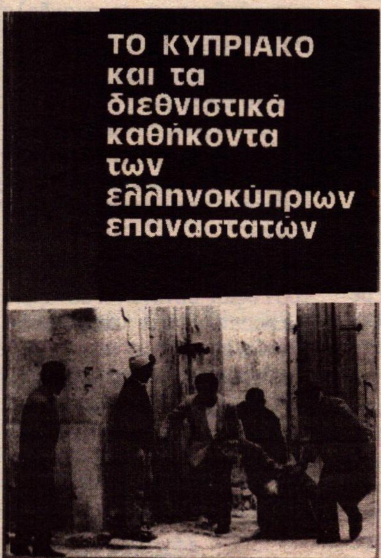

Δεν πρεπει να εξοπλιζομαστε; Δεν υπαρχει κινδυνος να μας επιτεθει η Τουρκια;

Οταν παιζονται τοσο χοντρα συμφεροντα ο πολεμος ειναι παντα μια αμεση απειλη. Ο κινδυνος πολεμου ομως δεν προερχεται μονο απο την αλλη πλευρα. Δεν υπαρχει καμια εγγυηση οτι αν η «δικη μας» πλευρα νοιωσει οτι μπορει να βγει κερδισμενη μεσα απο μια πολεμικη συρραξη, ή καποιο θερμο επεισοδιο δεν θα το κανει; Το παρελθον της ειναι τοσο βρωμικο που δεν πρεπει να της εχουμε καμια εμπιστοσυνη. Δεν εχουμε κανενα λογο να πιστευουμε οτι οι ελληνες στρατοκρατες ειναι λιγοτερο πολεμοκαπηλοι απο τους τουρκους ομολογους τους.

Δεν ειναι τυχαιο οτι τα τελευταια χρονια που εχουν αυξηθει οι στρατιωτικοι εξοπλισμοι στη πλευρα μας, αρχισαν να ακουγονται δηλωσεις για «απελευθερωτικα» δογματα και οχι μονο απο περιθωριακα ατομα αλλα απο τον ιδιο τον Βορβολακο, τον αρχηγο της Εθνικης Φρουρας και αλλους επισημους παραγοντες.

Οι εξοπλισμοι πουθενα και ποτε δεν αποτρεψαν τον πολεμο. Αντιθετα τον φερνουν πιο κοντα.

Μπορουν οι πρωτοβουλιες των Ηνωμενων Εθνων και των διαφορων μεσολαβητων να φερουν τη «λυση» του Κυπριακου και να εγγυηθουν την ειρηνη;

Οι διαφοροι μεσολαβητες ενδιαφερονται να υπαρξει διευθετηση του Κυπριακου για να «λυσουν» τα δικα τους προβληματα. Ενδιαφερονται να επιβαλουν την σταθεροτητα της δικης τους ιμπεριαλιστικης «Νεας Ταξης Πραγματων» στις ευαισθητες περιοχες των Βαλκανιων, της Μεσης Ανατολης και των χωρων της πρωην Σοβιετικης Ενωσης. Η Ελλαδα και η Τουρκια ειναι δυο χωρες που μπορουν να επιβαλουν αυτη τη σταθεροτητα στη περιοχη στο βαθμο που θα μπορεσουν να λυσουν τις μεταξυ τους διαφορες.

Γι αυτο ειναι που πιεζουν και τις δυο πλευρες για μια διευθετηση. Ουτε τα ανθρωπινα δικαιωματα τους ενδιαφερουν, ουτε η ειρηνη και η ευημερια των απλων ανθρωπων στη περιοχη.

Δεν ειναι τυχαια η επιλογη του Χολμπρουκ για μεσολαβητη στο Κυπριακο που θεωρειται ο «μαγος της διπλωματιας». Τα «ταχυδακτηλουργικα» του κολπα ομως δεν βγαζουν λαγους απο το καπελο του αλλα βομβες. Για να επιβαλει την συμφωνια του Ντεητον στη Βοσνια, εστειλε τα βομβαρδιστικα του ΝΑΤΟ να ισοπεδωσουν ολοκληρα χωρια.

Τετοιου τυπου «μεσολαβησεις» ειναι βουτηγμενες στο αιμα και τετοιου τυπου συμφωνιες δεν εξασφαλιζουν με κανενα τροπο την ειρηνη, οπως δεν την εξασφαλισαν στη Βοσνια ή στη Μ. Ανατολη.

Δεν ειναι καλυτερα ομως να συνομιλει ο Κληριδης με τον Ντεκτας παρα να σφαζομαστε;

Βεβαιως ειναι καλυτερα να συνομιλουν παρα να πολεμουν. Ειναι λαθος ομως να πιστευουμε οτι οι συνομιλιες μπορουν να απομακρινουν απο μονες τους τον κινδυνο πολεμου. Την ιδια ωρα που κανουν τις πιο θερμες χειραψιες και ανταλασσουν τους πιο εγκαρδιους χαιρετισμους, ο Κληριδης και ο

...υ Κυπριακου

...ρατοκρατια

...απλοι
...ος τα

Ντεκτας συνεχιζουν να εξοπλιζονται και να δημιουργουν ολες τις προϋποθεσεις για ενα νεο γυρο πολεμου. Εχουν μετατρεψει την Κυπρο σε μια τεραστια πυριτιδαποθηκη ενω με την εθνικιστικη πολιτικη τους εχουν ανοιξει διαπλατα το δρομο στους σοβινιστες και τους φασιστες για να δημιουργουν επεισοδια σαν αυτο της Δερυνειας και της Αχεριτου περυσι το καλοκαιρι.

Στην πραγματικοτητα χρησιμοποιουν και τις συνομιλιες σαν οπλο σε βαρος του αντιπαλου. Και οι δυο πλευρες πανε στη Ν. Υορκη για να αποφυγουν να χαρακτηριστουν αδιαλαχτοι και οχι γιατι εχουν καποια διαθεση να κανουν συμβιβασμους για να καταληξουν σε συμφωνια.

Ποια λυση προτιμουμε εμεις; Τι μπορει να εξασφαλισει την ειρηνη;

Ακομα και αν καταληξουν οι Κληριδης - Ντεκτας σε καποια συμφωνια, αν βρουν ενα κοινα αποδεχτο στατους κβο, αυτο δεν θα εξασφαλισει την ειρηνη στη Κυπρο. Τα οικονομικα συμφεροντα, οι ανταγωνισμοι και η φαγωμαρα αναμεσα στις αρχουσες ταξεις των δυο πλευρων που δημιουργησαν το προβλημα δεν θα παψουν να υπαρχουν, ιδιαιτερα σημερα, σε συνθηκες οικονομικης κρισης.

Γι αυτο εμεις δεν «προτιμουμε» καμμια απο αυτες τις συμφωνιες. Για μας το πιο σημαντικο δεν ειναι το αν η Κυπρος θα ειναι Ομοσπονδια ή Συνομοσπονδια, ενα ενιαιο κρατος ή δυο χωριστα. Για μας το πιο σημαντικο δεν ειναι το απο που θα περνα η γραμμη των συνορων.

Τα πιο σημαντικο για μας ειναι τα συνορα του μισους και της καχυποψιας που υπαρχουν στα μυαλα και τις καρδιες των απλων ανθρωπων στις δυο πλευρες. Πανω σε αυτα ειναι που πατουν οι διαφοροι εθνικιστες ηγετες για να μας τραβουν στο πολεμο και τις σφαγες για να εξυπηρετησουν τα συμφεροντα τους.

Αυτα τα συνορα ειναι που πρεπει να γκρεμιστουν αν θελουμε να απομακρυνουμε τον κινδυνο πολεμου. Για να γινει αυτο χρειαζομαστε μια πολιτικη ειλικρινους επαναπροσεγγισης. Μια πολιτικη που να χτιζει τη φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα στους απλους ανθρωπους στην Ελλαδα την Τουρκια και την Κυπρο. Που να μη βαζει ορους και προϋποθεσεις για την ειρηνη. Που να σεβεται την θεληση των τουρκοκυπριων, οπως αυτοι την εκφραζουν και οχι οπως εμεις θα τη θελαμε. Μια πολιτικη που να δειχνει οτι εμεις οχι μονο δεν εχουμε καμμια σχεση με τα σχεδια και τις βλεψεις της δικης μας αρχουσας ταξης αλλα αντιθετα ειμαστε αποφασισμενοι να παλεψουμε εναντια σ'αυτα.

Ετσι οχι μονο χτιζουμε την ενοτητα ελληνων και τουρκων εργατων και απομακρυνουμε τον κινδυνο πολεμου αλλα δημιουργουμε και τις προϋποθεσεις για την ανατροπη των ιδιων των αρχουσων ταξεων και του καπιταλιστικου συστηματος που προκαλει τους ανταγωνισμους, τις κρισεις και τους πολεμους. Αυτο ειναι και το μονο που μπορει να εξασφαλισει μια δικαιη και διαρκη ειρηνη στην περιοχη.

80 Χρονια απο την Ρωσικη επανασταση

Οι Μπολσεβικοι γινονται μαζικο κομμα

Στις 3 Ιουνη του 1917 συνηλθε στην Πετρουπολη το Πρωτο Συνεδριο των Σοβιετ. 1080 αντιπροσωποι απο ολα τα μεγαλα συμβουλια εργατων και των στρατιωτων της Ρωσιας συγκεντρωθηκαν στο κτιριο που ηταν παλια η εδρα των Ευελπιδων του Τσαρου για να συζητησουν και να αποφασισουν για τα μεγαλα ζητηματα που ειχε να αντιμετωπισει η επανασταση.

Το συνεδριο των Σοβιετ, δεν ειχε καμμια σχεση με τα σημερινα κοινοβουλια του καπιταλισμου: η δημοκρατια δεν ηταν κουφια λεξη. Οι αντιπροσωποι στα Σοβιετ δεν εκλεγονταν με μυστικες ψηφοφοριες, πισω απο παραβαν. Εκλεγονταν απο ζωντανες συνεδριασεις στα εργοστασια, στα στρατοπεδα, στις γειτονιες. Σε αντιθεση με τους σημερινους βουλευτες οι αντιπροσωποι, σε ολες τις βαθμιδες των Σοβιετ ηταν αμεσα υπολογοι στον κοσμο που τους ειχε επιλεξει και αμεσα ανακλητοι.

Στα Σοβιετ μπορουσες να συναντησεις εκπροσωπους απο τα πιο διαφορετικα κομματα και τις πιο διαφορετικες τασεις του κινηματος: Μενσεβικοι, Σοσιαλδημοκρατες, Μπολσεβικοι, Αναρχικοι, ειρηνιστες, αριστεροι διεθνιστες, ανεξαρτητοι σοσιαλιστες.

Ολα σχεδον τα κομματα υποστηριζαν την Προσωρινη Κυβερνηση με μοναδικη εξαιρεση του Μπολσεβικους, το κομμα του Λενιν. Αλλα, οι Μπολσεβικοι ηταν ακομα μια μικρη μειοψηφια στα Σοβιετ. Στο Συνεδριο δεν ειχαν παρα μονο 105 αντιπροσωπους. «*Με συγκεκριμενη προπαγανδα*», ελεγε ο Λενιν, «*με υπομονετικη εξηγηση, με την συντροφικη πειθω και χρησιμοποιωντας τα ζωντανα παραδειγματα, τα διδαγματα απο τις εμπειριες των ιδιων των εργατων*» θα μπορεσει να ξεπεραστει η τυφλη εμπιστοσυνη στην Προσωρινη Κυβερνηση που δεν ηταν παρα μια αστικη κυβερνηση που καραδοκουσε να βρει την ευκαιρια για να τσακισει την επανασταση.

Και τα «διδαγματα» δεν αργησαν να ερθουν.

Πολεμος

«Θελουμε ψωμι, κατω ο πολεμος», ηταν τα συνθηματα με τα οποια οι εργατες και οι αργοτες της επαναστατημενης Ρωσιας γκρεμισαν τον Φλεβαρη του ΄17 το καθεστως του Τσαρου.

Η Προσωρινη κυβερνηση, ειχε απο την αρχη διαμετρικα αντιθετη γνωμη. Ηταν αποφασισμενη να συνεχισει την πολεμοκαπηλη πολιτικη που ειχε κληρονομησει απο το Τσαρο, αδιαφορωντας για τις ατελειωτες θυσιες των εργατων και των αργοτων στο μετωπο. *«Η Ρωσια»*, διαβεβαιωνε τους υπουργους της Βρετανιας και της Γαλλιας, *«θα ανταποκριθει στο ακεραιο στις δεσμευσεις που εχει αναλαβει απεναντι στους συμμαχους της»*.

Οι φιλοπολεμικες δηλωσεις της Προσωρινης κυβερνησης ξεσηκωσαν θυελλα αντιδρασεων απο πολυ νωρις. Την Πρωτομαγια στην Πετρουπολη χιλιαδες εργατες ξεχυθηκαν στους δρομους με συνθηματα που καταγγελαν οχι μονο τον πολεμο αλλα και την αρπαχτικη και ιμπεριαλιστικη πολιτικη των αστων. Η αντιπολεμικη διαθεση των εργατων ηρθε να δικαιωσει τη διεθνιστικη σταση των Μπολσεβικων που ειχαν χαρακτηρισει απο την αρχη τον πολεμο σαν ιμπεριαλιστικο και ειχαν ταχθει εναντιον του απο τη πρωτη μερα που ειχε ξεσπασει.

Παρα την αποφαση των κομματων της Β΄Διεθνους να αποτρεψουν με καθε μεσο το ξεσπασμα του Παγκοσμιου Πολεμου και παρα τη δεσμευση τους να μην τον υποστηριξουν ακομα και αν ξεσπασει, οι περισσοτεροι ηγετες των κομματων της Β΄Διεθνους ξεχασαν τις αντιπολεμικες τους διακηρυξεις και υποστηριξαν ανοικτα ο καθενας τη «δικη του» πατριδα.

Ο Λενιν επιτεθηκε με δριμυτητα στα ψεματα που καλλιεργουσαν οι αστοι και οι «σοσιαλπατριωτες», οπως αποκαλουσε τους ηγετες των σοσιαλδημοκρατικων κομματων που υποστηριζαν τον πολεμο.

Καμια χωρα και κανενα στρατοπεδο, εξηγουσε, δεν μπορει να ισχυριστει οτι ο «δικος του» πολεμος ειναι δικαιος. Ο πολεμος δεν γινεται ουτε για την «αμυνα» ουτε για την «ελευθερια» αλλα για τα συμφεροντα των καπιταλιστων». *«Αν θελει να παραμεινει πιστος στον εαυτο του .... ο σημερινος σοσιαλιστης ειναι αναγκασμενος να παραδεκτει οτι οι δυο πλευρες ειναι η μια χειροτερη απο την αλλη...»*. Δεν μπορει να ευχεται τη νικη ουτε της μιας ουτε της αλλης δυναμης αλλα «*την ηττα ολων των ιμπεριαλιστων*», πραγμα που σημαινει την ηττα του καπιταλισμου.

Ο Λενιν διαφωνουσε ριζικα και με τους «πασιφιστες» που προπαγανδιζαν αφηρημενα για την «ειρηνη» και τη «συμφιλιωση των λαων». Το καθηκον των σοσιαλιστων, ελεγε, *«ειναι να μετατρεψουν τον ιμπεριαλιστικο πολεμο μεταξυ των λαων σε εμφυλιο πολεμο αναμεσα στις καταπιεσμενες ταξεις και τους καταπιεστες τους»*, σε σοσιαλιστικη επανασταση.

Προωρη εξεγερση;

Στις 4 Ιουλη του 1917 πεντακοσες χιλιαδες οπλισμενοι εργατες και φανταροι ξεχυθηκαν στους δρομους της Πετρουπολης για να διαδηλωσουν εναντια στην Προσωρινη Κυβερνηση. Οι εργατες ειχαν καθε λογο να ειναι εξαγριωμενοι. Ο Κερενσκι, ο «σοσιαλιστης» υπουργος, ξεκινησε μια νεα μεγαλη επιθεση εναντια στη Γερμανια και Αυστροουγγαρια. Αυτο ηταν καθαρη προκληση οχι μονο για το ζητημα του πολεμου αλλα γιατι αυτο στρεφοταν κυρια και αμεσα εναντια στην επανασταση. Ο Κερενσκι ειχε αποφασισει να στειλει στο μετωπο τα συνταγματα της Πετρουπολης, τις μοναδες που ειχαν στρεψει το Φλεβαρη τα οπλα εναντια στο Τσαρο, δηλαδη τους ενοπλους φανταρους της επαναστασης.

Μηπως ειχε ερθει η ωρα για τη «δευτερη» επανασταση, που θα ανατρεψει τη κυριαρχια των καπιταλιστων και των γαιοκτημονων, που εδω και μηνες προπαγανδιζαν ο Λενιν, ο Τροτσκι και οι Μπολσεβικοι;

Οι καπιταλιστες ελπιζανε να τραβηξουν την εργατικη ταξη και τους Μπολσεβικους σε μια προωρη εξεγερση που θα μπορουσαν, σχετικα ευκολα, να συντριψουν. Τα Σοβιετ παρα την οργη και το θυμο των εργατων ελεγχονταν απο τα ρεφορμιστικα κομματα τους Μενσεβικους και τους σοσιαλεπαναστατες, απο αυτους που ειχαν παραχωρησει την εξουσια στη Προσωρινη κυβερνηση.

Ακομα και αν παρουμε τωρα την εξουσια ελεγε ο Λενιν, «ειναι αφελεια να πιστευουμε οτι θα μπορουσαμε να τη κρατησουμε ....Η πλειοψηφια του κοσμου απομακρυνεται μεν, αλλα πιστευει ακομα στους σοσιαλεπαναστατες και στους Μενσεβικους .... Για να παρει πραγματικα την εξουσια το κομμα της εργατικης ταξης πρεπει να παλεψει για επιρροη μεσα στα σοβιετ». Η πλειοψηφια των εργατων εξηγουσε, «δεν εχει πεισθει συνολικα για τη πολιτικη των Μπολσεβικων. Η ωρα για τη δευτερη επανασταση δεν ηρθε ακομη». Η αξια ενος επαναστατικου κομματος δεν φαινεται μονο στις στιγμες της επελασης αλλα και στις στιγμες της αυτοσυγκρατησης.

Μεσα σε αυτες τις συνθηκες ο σπορος του Μπολσεβικισμου, που με τοσους κοπους ειχε σπειρει ο Λενιν και οι συντροφοι του στα δυσκολα χρονια του τσαρισμου, της καταστολης και του πολεμου, αρχισε ν΄ανθιζει: Το κομμα μεγαλωνε με ραγδαιους ρυθμους. Τον Μαρτη στη Πετρουπολη υπηρχαν ολοι κι ολοι 2000 Μπολσεβικοι. Τον Απριλη ειχαν φτασει τις 16 χιλιαδες, τον Αυγουστο στις 36! Το ιδιο εγινε και στη Μοσχα και στο Κιεβο και στο Εκατερινοσλαβ - παντου! Οι Μπολσεβικοι εβαζαν τις βασεις για την νικηφορα επανασταση που ερχονταν, μετατρεπονταν σε μαζικο κομμα.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Υποκρισια και καταστολη δεν λυνουν το προβλημα

Με αφορμη την Διεθνη Ημερα κατα των Ναρκωτικων οργανωθηκε μια βδομαδα με διαφορες εκδηλωσεις κατα των ναρκωτικων.

Ο αργηγος της αστυνομιας μαζι με τον μητροπολιτη Κιτιου που ηταν απο τους πρωταγωνιστες αυτης της καμπανιας μιλησαν για τεραστια αυξηση του προβληματος των ναρκωτικων. Το 1990 οι υποθεσεις για ναρκωτικα ηταν 51 και εφτασαν το 1996 σε 185, δηλαδη αυξηση 258%! Οι λογοι που προβαλε ο Χατζηλοϊζου για την αυξηση ειναι διαφορες "κυπριακες" ιδιαιτεροτητες οπως το τουριστικο ρευμα, η γραμμη αντιπαραθεσης και το λαθρεμποριο με το βορρα, το οργανωμενο εγκλημα και η αυξηση στην καλλιεργεια φυτων κανναβης.

Αυτα ολα ειναι μονο επιφανειακες δικαιολογιες που δεν ακουμπουν την ουσια του προβληματος. Πριν απο μερικες δεκαετιες στην Κυπρο υπηρχαν ολοκληρα χωρια οπου η κυριωτερη καλλιεργεια ηταν αυτη των φυτων κανναβης. Χρησιμοποιουνταν κυριως για την κατασκευη καλαθιων απο τους κορμους των φυτων και οχι για το καπνισμα των φυλλων. Παρ ολα αυτα η ελευθερη καλιεργια των φυτων δεν φαινεται να προκαλουσε την χρηση τους σαν ναρκωτικο.

Στις αρχες του αιωνα η ηρωϊνη «σερβιροταν» απο τις φαρμακευτικες βιομηχανιες σαν φαρμακο για το βηχα.

Στην πραγματικοτητα το προβλημα των ναρκωτικων εχει την βαση του μεσα στην ιδια την κοινωνια και οχι στα ιδιαιτερα χαρακτηριστικα των διαφορων ουσιων.

Βεβαια ο εθισμος σε οποιαδηποτε ουσια ειναι βλαβερος. Ο εθισμος στην νικοτινη προκαλει καρκινο και πολλες αλλες ασθενειες. Ο εθισμος στο αλκοολ καταστρεφει το σικωτι. Ο εθισμος στη ζαχαρη προκαλει παχυσαρκια και ψηλη πιεση. Ο θανατος ή η καταστραμενη υγεια δεν ερχεται επειδη καποιος απλα καπνιζει χασις ή μαριχουανα. Χιλιαδες πεθαινουν απο το αλκοολ και την νικοτινη που πουλιουνται ελευθερα στις υπεραγορες. Η μοναδικη διαφορα αναμεσα στις νομιμες και παρανομες ουσιες ειναι τα εκατομμυρια που εισπρασσουν το κρατος και οι εταιρειας καπνου και αλκοολ απο την εμπορια τους.

Υπαρχουν ενδειξεις που υποστηριζουν την χρηση της μαριχουανας σα φαρμακου σε περιπτωσεις κατα πλακας σκληρυνσης, γλαυκωματος, επιληψιας, ασθματος και σαν ανακουφιση απο τις συνηθισμενες ουσιες που χρησιμοποιουνται στην αντικαρκινικη χυμοθεραπεια.

Ο κινδυνος απο την χρηση ναρκωτικων ερχεται εξ'αιτιας της στασης της κοινωνιας και του κρατους που σπρωχνουν τους χρηστες στην παρανομια.

Εξευτελισμος

Η ενημερωση και οι συζητησεις απο τα ΜΜΕ γυρω απο το προβλημα των ναρκωτικων κρατουν οσο και «η διεθνης μερα κατα των ναρκωτικων». Για τον υπολοιπο χρονο στα καναλια κυριαρχει η προσπαθεια της αστυνομιας για καταστολη, οι "καταδρομικες" επιχειρησεις των ΜΜΑΔ και οι συλληψεις χρηστων. Αντι για ενημερωση οι τηλεορασεις παρουσιαζουν εικονες αλυσοδεμενων ανθρωπων, κυριως νεαρων, που σερνονται στα δικαστηρια και εξευτελιζονται επειδη πιαστηκαν με ενα τσιγαρο.

Ακομα και στις περιπτωσεις που γινονται προσπαθειες για πραγματικη ενημερωση, στην καλυτερη περιπτωση καταληγουν να ριχνουν το φταιξιμο στον χρηστη και να μεταθετουν βασικα την ευθυνη σε αυτον για τη λυση του προβληματος. Το βασικο γι αυτους ειναι η καλιεργεια «συνειδησης» εναντια στα ναρκωτικα.

Καπιταλισμος και κριση

Αυτο που μολις και αγγιζουν οι συζητησεις ή αγνοουν εντελως ειναι το γιατι οι ανθρωποι καταφευγουν στα ναρκωτικα.

Οι αριθμοι της αστυνομιας δειχνουν οτι υπαρχει αυξηση 300% στον αριθμο των ελληνοκυπριων που αναμειχθηκαν σε υποθεσεις ναρκωτικων απο το 1980 μεχρι το 1990, στη πλειοψηφια τους νεοι κατω των 25 χρονων. Υπολογιζουν οτι τρεις στους εκατο μαθητες κανουν συστηματικη χρηση ναρκωτικων.

Ειναι αραγε ζητημα «συνειδησης»; Οχι! Οι νεολαιοι που περνούν απο τη ταναλια του σχολειου στην μεγκενη του στρατου για να συνθλιβουν στις μυλοπετρες της παραγωγης ή της ανεργιας βλεπουν την μιζερια της καθημερινοτητας, την ματαιοτητα καθε ονειρου μεσα στην αθλια πραγματικοτητα της σημερινης κοινωνιας.

Οσο η οικονομικη κριση βαθαινει, οσο περισσοτερο στενευουν τα περιθωρια για δημιουργικοτητα τοσο σκοτεινιαζει η εικονα για το μελλον και χανονται οι προοπτικες του.

Απο αυτη, την φρικτη πραγματικοτητα, προσπαθουν καποιοι να ξεφυγουν και καταφευγουν στα ναρκωτικα.

Αποποινικοποιηση

Σημερα δεν εχουμε τους νεκρους που εχουν αλλες χωρες. Αλλα η ελλειψη πληροφορησης, οι μισες αληθειες ή ακομα και η διαστρεβλωση γυρω απο τα ναρκωτικα μαζι με την απαγορευση και την καταστολη ειναι ο δρομος που οδηγει κατευθειαν εκει.

Η καταστολη οχι μονο δεν λυνει το προβλημα αλλα το χειροτερευει. Αναγκαζει τους χρηστες να καταφευγουν στη «μαυρη αγορα», να γινονται ερμαια των εμπορων και να κινδυνευουν απο νοθευμενες ουσιες, μολισμενες συριγγες και τους αφηνει εκτεθειμενους σε ολους τους εξεφτελισμους και τις ταπεινωσεις απο την αστυνομια.

Η συζητηση για τον διαχωρισμο αναμεσα σε σκληρα και μαλακα ναρκωτικα δεν καταληγει πουθενα. Πρεπει να υπαρξει η αποποινικοποιηση ολων των ουσιων.

Η αποποινικοποιηση βεβαια μπορει να προσφερει μια προσωρινη ανακουφιση αλλα μονο η οργανωμενη παλη για την ανατροπη της κοινωνιας, που μεσα απο την απελπισια οδηγει στην αναζητηση τεχνιτων παραδεισων, ειναι η πραγματικη λυση.

Σταυρος Σιδερας

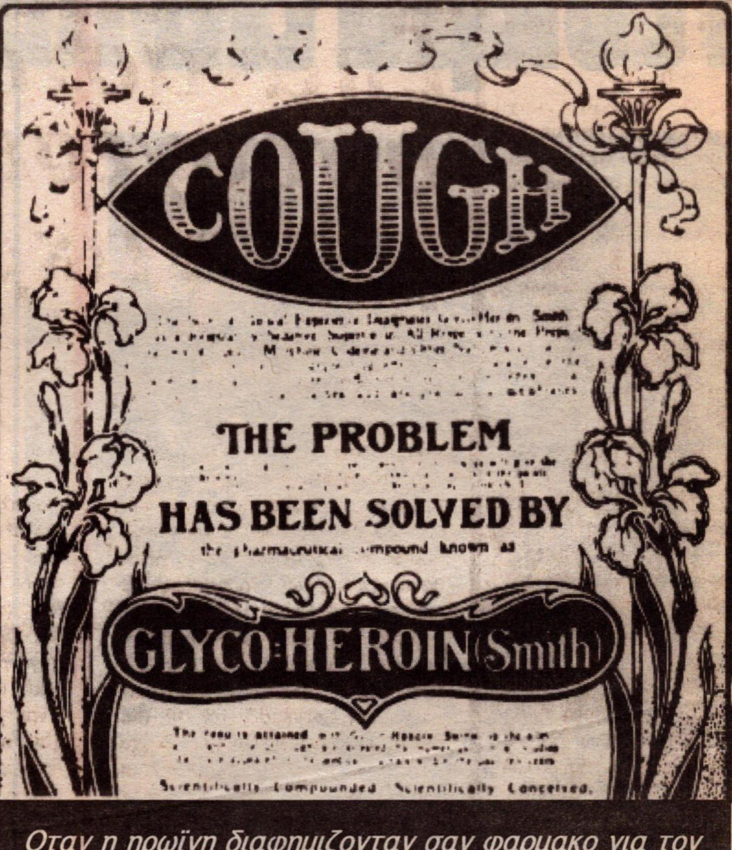

Οταν η ηρωϊνη διαφημιζονταν σαν φαρμακο για τον βηχα ακομη και στις αρχες του αιωνα μας

Το εργατικο κινημα η πραγματικη προστασια των εργαζομενων γυναικων

Διευθυνων συμβουλος εταιρειας τουριστικων διαμερισματων καταδικαστηκε απ το δικαστηριο σε προστιμο 3.750 λιρων για σεξουαλικη παρενοχληση υπαλληλου του, που τελικα εξαναγκαστηκε σε παραιτηση.

Το προβλημα της σεξουλικης παρενοχλησης δεν ειναι η πρωτη φορα που παρουσιαζεται. Ενα προηγουμενο διαστημα απασχολησε την επιτροπη εργασιας της Βουλης που τελικα το ανεβαλε γιατι δεν υπηρχαν αρκετα στοιχεια για να γινει ερευνα απο ειδικους σε βαθος.

Τα περιστατικα που βγαινουν στην επιφανεια δεν ειναι παρα μονο η κορυφη του παγοβουνου. Ειναι σιγουρο οτι τα περισσοτερα περιστατικα σεξουαλικης παρενοχλησης δεν βγαινουν στην επιφανεια γιατι οι γυναικες που πεφτουν θυματα φοβουνται να τα καταγγειλουν γιατι φοβουνται οτι θα χασουν την δουλεια τους ή θα κατηγορηθουν οι ιδιες οτι «τα ζητουσανε» ή οτι «ηταν προκλητικες».

Παρα το γεγονος οτι το δικαστηριο σωστα καταδικασε τον προϊσταμενο, το ζητημα της σεξουαλικης παρενοχλησης δεν προκειται να λυθει μεσα απο τα δικαστηρια ή με νομοθετικη ρυθμιση της Βουλης οπως δεν εγινε και στην περιπτωση της ισομισθιας που ψηφιστηκε εδω και τοσα χρονια αλλα εμεινε ουσιαστικα στα χαρτια.

Αυτο που χρειαζεται ειναι το ζητημα της σεξουαλικης παρενοχλησης ή αλλων διακρισεων σε βαρος των γυναικων να γινεται θεμα στους χωρους δουλειας. Καθε φορα που θα εμφανιζεται τετοιο ζητημα να μπαινει στις τοπικες επιτροπες και στην συντεχνια και να παιρνονται μετρα εναντια στον εργοδοτη.

Χρειαζεται να αντιμετωπιζεται απο τα συνδικατα και το εργατικο κινημα, ανδρες και γυναικες. Μονο μεσα απο τετοια δραση λυνονται προβληματα οπως αυτο της σεξουαλικης παρενοχλησης και κτιζεται η ενοτητα της εργατικης ταξης που σκοπιμα διασπαται σε ανδρες και γυναικες.

Μαρια Κωσταντινου

Η απεργια στο T.G.I Friday's

Η αποφασιστικοτητα των απεργων εφερε τη νικη

Μετα απο δεκα μερες απεργια οι 45 εργαζομενοι στο εστιατοριο T.G.I Friday στην Λευκωσια αναγκασαν την εργοδοσια να υποχωρησει και να δεσμευτει οτι θα εφαρμοζει τις προνοιες τις συλλογικης συμβασης.

Ειναι συνηθισμενο φαινομενο πια την τελευταια περιοδο να εμφανιζονται εργοδοτες που αρνουνται να εφαρμοσουν τις συλλογικες συμβασεις και να προσπαθουν να σπασουν την οργανωση των εργαζομενων.

Τα αφεντικα στο T.G.I απολυσαν, στην πραξη, τρεις υπαλληλους που ενω ειχαν πληρη απασχοληση τους αναγκασε σε μερικη απασχοληση.

Δεν καταβαλλαν το ταμειο προνοιας, δεν εδιναν το επιδομα (20%) της Κυριακης ενω υπηρχε διαφορα και στο θεμα των αργιων.

Ακομα οι εργαζομενοι διαμαρτυρονταν γιατι η πληρωμη των μισθων τους γινονταν με μεγαλη καθυστερηση

Η αυθαιρεσια και η επιθετικοτητα της εργοδοσιας εφτασε να απαιτει την παραχωρηση δικαιωματων απο την συλλογικη συμβαση για να επιτρεψει στους εργαζομενους να σταθμευουν στο χωρο σταθμευσης του εστιατοριου!

Απο την πρωτη στιγμη που ξεκινησε η απεργια στο TGI οι εργαζομενοι την περιφρουρησαν με μαζικη πικετοφορια εξω απο το εστιατοριο ενω ειχαν τυπωσει ενημερωτικο φυλλαδιο που διενειμαν στον κοσμο που περνουσε. Η περιφρουριση αρχιζε απο το πρωϊ και συνεχιζοταν μεχρι αργα το βραδυ με την καθολικη συμμετοχη των εργαζομενων.

Παρα το οτι η κινητοποιηση στο TGI ηταν στο κεντρο της Λευκωσιας αγνοηθηκε σχεδον παντελως απο τα καναλια και τις περισσοτερες εφημεριδες.

Παρολα αυτα η μεγαλη αποφασιστικοτητα, η συλλογικοτητα και η δυναμικη παρουσια που εδειξαν απο την αρχη οι απεργοι αναγκασε στο τελος την εγοδοσια να υποχωρησει. Συμφωνησε να δωσει το 20% για τις Κυριακες, να καταβαλει το ταμειο Προνοιας ενω ρυθμιστηκε το θεμα των υπερωριων, το ωραριο και της ετησιας αδειας.

Η νικη των εργαζομενων στο TGI ειναι πολυ σημαντικη σημερα που οι εργοδοτες παραβιαζουν τις συμβασεις σε πολλους χωρους δουλειας. Η αποφασιστηκοτητα που εδειξαν οι απεργοι του TGI ειναι το καλυτερο παραδειγμα για ολους τους εργαζομενους που αυτη την περιοδο αντιμετωπιζουν τις αυθαιρεσιες των αφεντικων και την παραβιαση των συλλογικων συμβασεων. Θα πρεπει ομως να ξεπεραστουν και καποιες αδυναμιες που υπηρξαν στην απεργια, οπως το οτι αργησε να εκφραστει η συμπαρασταση και περιοριστηκε στις ηγεσιες των συντεχνιων.

Σε μια εποχη που τα αφεντικα παραβιαζουν τις συμβασεις, με την πιο μεγαλη ανεση, απολυουν κοσμο και προσπαθουν να σπασουν το δικαιωμα στην οργανωση των εργαζομενων οπως εκανε πριν λιγες μερες ο Σιακολας στη CTC - C.D. HAY, θα πρεπει να βρισκουν την **αμεση, μαζικη και συντονισμενη** αντιδραση των εργαζομενων και των συνδικαλιστικων οργανωσεων τους.

Αυτος ειναι ο καλυτερος τροπος να τους σταματησουμε και να εξασφαλισουμε οτι θα υπαρξουν και αλλες νικες σαν αυτη των εργαζομενων στο TGI.

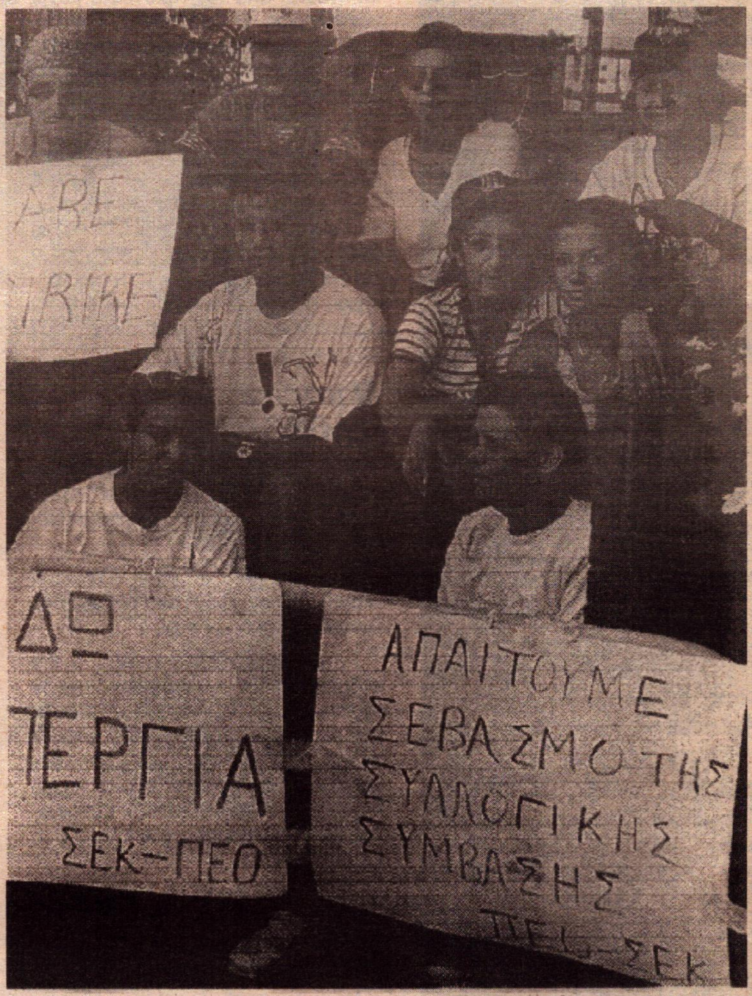

Η αποφασιστικοτητα των απεργων και η συστηματικη περιφρουρηση της απεργιας απο το πρωϊ μεχρι το βραδυ εφερε τη νικη στο TGI

Η λιτοτητα απειλει με διαλυση το τμημα ευημεριας

Σε εποχες κρισης που αξανει η φτωχεια και η εξαθλιωση η κυβερνηση αντι να ενισχυει τις υπηρεσιες κοινωνικης προνοιας αφηνει το τμημα ευημεριας να διαλυθει

Οι εργαζομενοι στο τμημα ευημεριας απειλουν με απεργιακα μετρα για να διεκδικησουν τα αιτηματα τους. Εφτασαν στο σημειο να απειλουν με ομαδικη παραιτηση.

Τα προβληματα του τμηματος αυξανονται μερα με την ημερα, με αποτελεσμα οι κοινωνικοι λειτουργοι, παρολο οτι δινουν ολες τους τις δυναμεις, να μη μπορουν πια να βοηθησουν εστω και στο ελαχιστο, οσο κοσμο αποτεινεται σ'αυτους για βοηθεια. Η ελλειψη προσωπικου εχει φτασει σε τετοιο σημειο, που ο φορτος εργασιας εχει παραλυσει σχεδον ολοκληρο το τμημα ευημεριας.

Κυρια αιτηματα των 400 κοινωνικων λειτουργων ειναι η συμπληρωση των κενων θεσεων που αντιστοιχουν σε ποσοστο 17% του συνολου τους, δηλαδη πανω απο 32 θεσεις. Ζητουν ακομα την μειωση του φορτου εργασιας και την τηρηση των συμφωνιων που εκρεμουν εδω και πεντε χρονια.

Οσο η οικονομικη κριση θα βαθαινει, οσο οι κοινωνικες παροχες θα μειωνονται τοσο τα κοινωνικα προβληματα θα αυξανονται και μαζι με αυτα και ο αριθμος των ατομων που στρεφονται στο τμημα ευημεριας εστω και για λιγη παρηγορια. Η ανεργια αυξανεται συνεχως, το ποσοστο οσων ζουν κατω απο το οριο της φτωχειας μεγαλωνει. Εχουν γινει τοσες αυτοκτονιες τελευταια που και οι ιδιοι οι αστοι εχουν παραδεχθει οτι προκειται για κατι το ανησυχητικο. Οι δικαιολογιες για ψυχολογικα προβληματα και καταθληψεις δεν γινονται πια πιστευτες απο κανενα.

Οι καπιταλιστες με ολη την υποκρισια και την χυδαιοτητα που τους διακρινει, αφηνουν το γραφειο ευημεριας με σοβαρες ελλειψεις σε προσωπικο και μεσα. Συνεχιζουν τις περικοπες στις παροχες, παγοποιουν τις προσληψεις και τις αυξησεις μισθων. Τα ιδια κανουν και σε αλλα τμηματα οπως στον τομεα της Υγειας και της Παιδειας. Οι νοσηλευτες στον θαλαμο του AIDS απειλουν με παρομοια μετρα για την προσληψη του αναγκαιου αριθμου μονιμων νοσηλευτων. Για ολα αυτα η μονιμη δικαιολογια ειναι οτι δεν υπαρχουν ταχα λεφτα!!! Ομως την ιδια στιγμη βρισκουν με μεγαλη ευκολια ενα εκατομμυριο λιρες την ημερα για να ξοδευουν στους εξοπλισμους και τις πολεμικες δαπανες.

Το μελλον μας στο συστημα αυτο ειναι εξασφαλισμενο: ειτε θα γινουμε τροφη για τα κανονια των αστων ειτε θα πεθαινουμε καθε μερα απο τη μιζερια; χωρις καμμια ελπιδα στη ζωη με τον εφιαλτη της ανεργιας πανω απο τα κεφαλια μας. Αυτος ειναι ο σεβασμος τους προς τους ανθρωπους και η ηθικη που τσαμπουνανε καθε μερα.

Οι κοινωνικοι λειτουργοι κινητοποιουνται εναντια στην πολιτικη της λιτοτητας και των περικοπων που αφησε το γραφειο ευημεριας να ρημαξει. Ενα κινημα εργατικο ενωμενο και δυνατο μπορει να γινει ο εφιαλτης της κυβερνησης και των καπιταλιστων. Μαζι με τους κοινωνικους λειτουργους να απαιτησει και να παλεψει για πιο πολλες θεσεις εργασιας, καλυτερες συνθηκες δουλειας, αυξησεις στις κοινωνικες παροχες, για ενα κρατος προνοιας.

Μαρια Ρωσσιδου

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

Α. Ζιαρτιδης: "Ορφανεψε" η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια

Πεθανε τον περασμενο μηνα ο Ανδρεας Ζιαρτιδης, απο τους πρωτους ηγετες του συνδικαλιστικου κινηματος.

Στην κηδεια του εκτος απο την ηγεσια των συνδικαλιστικων οργανωσεων, παρευρεθηκε συσσωμη η πολιτικη ηγεσια, απο τον Χριστοφια μεχρι τον Κληριδη. Η Ομοσπονδια Εργοδοτων και Βιομηχανων ηταν αναμεσα σ'αυτους που εξηραν την συμβολη του Ζιαρτιδη για τις εργατικες κατακτησεις.

Τα υμνολογια για τον Ζιαρτιδη επικεντρωθηκαν πανω σε τρια βασικα σημεια: πρωτο, ο «μαστορας της συνδιαλλαγης», δευτερο, «ο ρεαλιστης με οραμα την συμφιλιωση Ελληνοκυπριων και Τουρκοκυπριων» και τριτο, «ο τολμηρος πολιτικος που δεν διστασε να υψωσει τη φωνη του εναντια στον σταλινισμο».

Μαστορας της συνδιαλλαγης

Ο Ζιαρτιδης μπηκε στη συνδικαλιστικη δραση το 1937 και το 1943 εκλεγεται Γ.Γ. της ΠΣΕ που αργοτερα μετονομαστηκε σε ΠΕΟ.

Οι δεκαετιες του '30 και '40 ειναι η περιοδος που το εργατικο κινημα δινει δυναμικα το παρον του.

Στην περιοδο αυτη γινεται η πιο σοβαρη προσπαθεια για οργανωση των εργατων σε συντεχνιες. Μεσα σ'αυτη την περιοδο ειναι που εχουν γινει οι σκληροτεροι και δυναμικοτεροι αγωνες των εργατων με απεργιες, καταληψεις αλλα και φυλακισεις συνδικαλιστων αναμεσα στους οποιους κι ο Ζιαρτιδης.

Αλλά ηταν μεσα σ' αυτους τους αγωνες οπου επισης αρχισε να λειτουργει σαν **μεσολαβητης** αναμεσα στους εργοδοτες και τους εργατες.

Να τι λεει ο ιδιος χαρακτηριστικα: "Την ιδεα της διαπραγματευσης για ενα χρονικο διαστημα, μερικα απο τα στελεχη και αρκετοι απο τους εργατες δυσκολευονταν να την καταλαβουν... Δυσκολευοντουσαν να κατανοησουν το στοιχειο του συμβιβασμου μεσα στην διαπραγματευση... Στις μεγαλες απεργιες λ.χ. στα Δημοσια Εργα, το '41, το '42 ακομα και σ'εκεινη της 1ης Μαρτη '44, θυμουμαι οχι λιγες φορες, ειχαμε δυσκολια να κατανοησουν οι Γενικες Συνελευσεις... οτι επρεπε να γινει καποιος συμβιβασμος αιτηματων που ειχαν υποβληθει".

Φτανοντας στην περιοδο 1963-1974 οταν οι Ελληνοκυπριοι αστοι απεκλεισαν τους Τουρκοκυπριους σε θυλακες η συμβολη του Ζιαρτιδη ηταν καθοριστικη για το στησιμο ενος αμιγως ελληνοκυπριακου κρατους. Εδραιωνεται τοτε η "εθνικη ενοτητα" μεσα απο την περιφημη τριμερη συνεργασια (Κυβερνηση-Εργοδοτες-Συντεχνιες) ωστε να εξασφαλισθει "απροσκοπτα" η αναπτυξη του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

Μετα τον πολεμο του '74, του οποιου οι συνεπειες ηταν τρομακτικες για την εργατικη ταξη, και παλι κατω απο την καθοδηγηση του Ζιαρτιδη, η ΠΕΟ αποφασιζει οτι οι μισθοι και τα μεροκαματα πρεπει να μειωθουν κατα 20%-40%. Αυτη η "ρεαλιστικοτητα" της ΠΕΟ "απετρεψε την ταξικη συγκρουση και αναταραχη" επιτρεποντας στους ελληνοκυπριους καπιταλιστες να πραγματοποιησουν το οικονομικο τους "θαυμα".

Ο Ζιαρτιδης καταφερε ν'αναδειξει τον συμβιβασμο σε τεχνη. Στο διλημμα ταξικο ή εθνικο συμφερον διαλεγε παντα το δευτερο. Υποστηριζε οτι οι "κυπριοι εργοδοτες ειναι προοδευτικοι" και απο τη θεση του σε κρισιμες στιγμες συνεβαλε στο να την βγαλουν καθαρη οι εργοδοτες.

Ειλικρινης επαναπροσεγγιση;

Ο Ζιαρτιδης στις αρχες της δεκαετιας του 1980 εμφανιζεται σαν ο θεωρητικος της "επαναπροσεγγισης".

Ηταν απο τους λιγους μεσα στο ΑΚΕΛ που αναφερθηκε στην διακοινοτικη διαμαχη σαν σημαντικη πτυχη του κυπριακου και μιλησε για την οικονομικη και κοινωνικη ανισοτητα αναμεσα σε Ελληνοκυπριους και Τουρκοκυπριους.

Ωστοσο ο ιδιος ηταν "φανατικα ενωτικος" πριν ενταχθει στο ΚΚΚ αλλα και αργοτερα ταυτιστηκε με το αιτημα της Ενωσης. Σαν ηγετης της ΠΕΟ και μαζι με την υπολοιπη ηγεσια του ΑΚΕΛ υποστηριξε την Ενωση αδιαφορωντας για το οτι *"η Τ/κ κοινοτητα, ηταν ολοφανερο οτι διαφωνουσε με τον στοχο, τον ορθο στοχο, της Ενωσης"*.

Θεωρουσε μαλιστα οτι η διασπαση της εργατικης ταξης αναμεσα σε Ε/κ και Τ/κ ηταν αναποφευκτη: "Πιστευω οτι δεν μπορουσαμε, δεν επιτρεπετο να μεινουμε μακρυα απο τον εθνικο πολιτικο αγωνα. Γι'αυτο λεω, οτι η διασπαση ηταν αναποφευκτη".

Μετα τον πολεμο του 1974 η επιδιωξη της επανενωσης σ'ενα ομοσπονδο κρατος γινεται πια ενα αναγκαιο κακο οπου για τους ελληνοκυπριακους "οικονομικους κυκλους" θα δημιουργηθει *"μια ενωμενη αγορα μεσα απο την οποια θα μπορουν ν'αναπτυξουν τις οικονομικες και τις βιομηχανικες τους δραστηριοτητες και συνπεως θα κερδιζουν περισσοτερα"*.

Σε καμια περιπτωση αυτου του ειδους η "επαναπροσεγγιση" δεν αποτελει μια ειλικρινη πολιτικη απεναντι στους τουρκοκυπριους εργαζομενους αλλα μια τακτικη για την καλυτερη δυνατη αξιοποιηση της οικονομικης υπεροχης των ελληνοκυπριων καπιταλιστων απεναντι στους τουρκοκυπριους ομολογους τους. Ειναι με δυο λογια μια πολιτικη υστεροβουλης επαναπροσεγγισης που τιποτα δεν εχει να κανει με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης των δυο κοινοτητων.

Σταλινικος

Μετα την εκλογικη ηττα του ΑΚΕΛ το '85 εμφανιστηκαν μεσα στην ηγεσια του κομματος διαφωνιες που κυρια αφορουσαν τον τροπο που θα παρουσιαζοταν η "ενδοτικη" πολιτικη του κομματος στο κυπριακο, και η αναγκαστικη του συμπορευση με το ΔΗΣΥ. Ηταν μια διαφωνια τακτικης.

Με την καταρρευση των σταλινικων καθεστωτων το 1989 η διαφωνια αναμεσα στις δυο πτερυγες της ηγεσιας μετατραπηκε σε πραγματικη που οδηγησε στην καθαιρεση του απο τα αξιωματα που κατειχε στην ΠΕΟ και το ΑΚΕΛ.

Η διαφωνια του Ζιαρτιδη και των "ανανεωτικων" με το ΑΚΕΛ ηταν το ποσο γρηγορα θα επρεπε να θεωρητικοποιηθει η σοσιαλδημοκρατικη πολιτικη που το ΑΚΕΛ ακολουθει τα τελευταια 30 χρονια. Απο το 1990 η δεξια στροφη του ΑΚΕΛ εχει επισπευθει γεγονος που χαιρετισε ο Ζιαρτιδης: *"Ειναι υπερ της σημερινης ηγεσιας του ΑΚΕΛ το οτι κατορθωσε να υπερβει παλια συνθηματα και παλια προτυπα"*.

Η προσπαθεια του Ζιαρτιδη να διαχωρισει την θεση του απο τον σταλινισμο στα τελευταια χρονια της ζωης του υπηρξαν ματαιες. Ποιες μπορει να ηταν οι "αντισταλινικες" περγαμηνες του οταν για 45 χρονια στην ηγεσια της ΠΕΟ και του ΑΚΕΛ δεν "τολμησε" να υψωσει τη φωνη του εναντια στο πνιξιμο της εργατικης επαναστασης στην Ουγγαρια το '56, εναντια στην εισβολη στη Τσεχοσλοβακια το 1968, στην εισβολη της ΕΣΣΔ στο Αφγανισταν το '79 ή εναντια στο πραξικοπημα του Γιαρουζελσκι στην Πολωνια το '81.

Για τον Ζιαρτιδη η αυτοαπευλευθερωση της εργατικης ταξης δεν ηταν ποτέ ο στοχος. Γι'αυτον αυτοσκοπος ηταν η διαπραγματευση των ορων εκμεταλλευσης της εργατικης ταξης απο τους "προοδευτικούς εργοδοτες".

Ο Ζιαρτιδης για δεκαετιες υπηρξε υπηρετής των συμφεροντων της αστικης ταξης μεσα απο τις γραμμες του εργατικου κινηματος. Αφηνει στη σημερινη συνδικαλιστικη γραφειοκρατια μια "πλουσια" κληρονομια στην τεχνη του συμβιβασμου.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

* Οι αναφορες ειναι παρμενες απο το βιβλιο *Ανδρεας Ζιαρτιδης: Χωρις Φοβο και Παθος*, Λευκωσια 1995.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

9/7: Τι ειναι και πως παλευεται ο ρατσιμος

15/7: Η Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Τaση (κοινη συνδρια των πυρηνων)

23/7: Τι οδηγησε στο πολεμο του '74

30/7: Ο Μαρξισμος του Τροτσκι

Πυρηνας Καϊμακλιου
Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

9/7: Τσε Γκεβαρα: Μυθος και πραγματικοτητα

15/7: Η Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Ταση (κοινη συνδρια των πυρηνων)

24/7: Μπορουν ελληνες και τουρκοι να ζησουν μαζι;

31/7: Τι ειναι ο σεξισμος και πως παλευεται

Πυρηνας Στροβολου
Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 7:00μ.μ.

9/7: Ποιος φταιει για το AIDS

15/7: Η Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Ταση (κοινη συνδρια των πυρηνων)

23/7:Ειναι η ανθρωπινη φυση εμποδιο για το σοσιαλισμο;

30/7: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

Πυρηνας Λυκαβητου
Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

9/7: Τι ειναι και πως παλευεται ο ρατσισμος

15/7: Η Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Ταση (κοινη συνδρια των πυρηνων)

23/7: Τι οδηγησε στο πολεμο του '74

30/7: Μαρξισμος του Τροτσκι

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

11/7: Μαρξισμος και θρησκεια

17/7: Διεθνιστικη Σοσιαλιστικη Ταση

25/7: Μπορει να γινει επανασταση σημερα;

1/8: Μαρξισμος του Τροτσκι

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ___________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ___________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Η ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Η Ευρωπη των αφεντικων χρεωκοπησε

Η διακυβερνητικη διασκεψη του Αμστερνταμ υποτιθεται οτι θα ρυθμιζε τις τελευταιες λεπτομερειες για την Νομισματικη Ενωση και το Ευρο. Οι Ευρωπαιοι ηγετες, υποσχονταν οτι θα υοθετουσαν μια νεα συνθηκη που θα αντικαθιστουσε την συνθηκη του Μαastριχτ και θα ανοιγε το δρομο για τη νεα επεκταση της Ευρωπαϊκης Ενωσης.

Τελικα οι διακηρυξεις των «μεγαλων» της Ε.Ε. εχουν αποδειχτει κουφια λογια και οι «σπουδαιες αποφασεις» εχουν μετατραπει σε πονοκεφαλο. Μια λεξη εχει γινει τωρα εμμονη ιδεα στα μυαλα των 15 ηγετων της Ευρωπης: η λεξη κριση.

Η Νομισματικη Ενωση, το πιο μεγαλειωδες σχεδιο των Ευρωπαιων καπιταλιστων βρισκεται στην κοψη του ξυραφιου. Τα σχεδια των αφεντικων οδηγουνται σε ναυαγιο και αυτο σιγουρα μας γεμιζει με χαρα, ενθουσιασμο και αισιοδοξια. Η χρεωκοπια των σχεδιων των Ευρο-αφεντικων δειχνει με το πιο χειροπιαστο τροπο ποσο ψευτικη ειναι η κινδυνολογια για το μονοδρομο της ευρωπαϊκης ολοκληρωσης. Ποσο ψευτικα και απατηλα ειναι τα διλημματα για τις θυσιες που υποτιθεται ειναι υποχρεωμενη η εργατικη ταξη να αντεξει για να φτασουμε και μεις σ'αυτο τον «παραδεισο». Η χρεωκοπια τους ειναι η ευκαιρια για την εργατικη ταξη να ξετιναξει τη λιτοτητα και τα σχεδια των καπιταλιστων αλλα κι'ολοκληρο το συστημα τους.

Χρεωκοπια

Η ομολογια της χρεωκοπιας ηρθε απο την ιδια την Γερμανια, τη μεγαλυτερη οικονομια της Ευρωπης, την ψυχη του Ευρο και του Μααστριχτ. Πριν λιγες μερες ο υπουργος οικονομικων της Γερμανιας Τεο Βαιγκελ πιαστηκε, κυριολεκτικα, στα πρασσα την ωρα που προσπαθουσε να «μαγειρεψει» τα λογιστικα βιβλια του κρατους. Ηθελε να «σκεπασει» τα υπερβολικα ελειμματα του φετεινου προϋπολογισμου, που ξεπερνανε με βεβαιοτητα, το οριο του 3% που οριζει η συνθηκη του Μααστριχτ. Ο Βαιγκελ «ανακαλυψε» ξαφνικα οτι τα αποθεματα χρυσου στα υπογεια της γερμανικης κεντρικης τραπεζας, της Μπουντσεσμπανκ, αξιζαν περισσοτερα απο οσα ηταν υπολογισμενα.

Ο ελιγμος, ομως, δεν περασε. Σκονταψε στις αντιρρησεις του διοικητη της Μπουντεσμπανκ και κατεληξε σ'ενα ανοιχτο καυγα που αποκαλυψε δημοσια το σκανδαλο.

Η Γερμανια δεν ειναι η μοναδικη χωρα που καταφευγει σε λογιστικα τερτιπια. Η Γαλλια, ο δευτερος κεντρικος πολος της Νομισματικης Ενωσης, εκλεισε τη δικη της τρυπα στο προϋπολογισμο με μια προκαταβολη - στα χαρτια - των ασφαλιστικων εισφορων της Γαλλικης Αρχης Τηλεπικοινωνιων και η Ιταλια με ενα ειδικο εφ'απαξ «φορο συγκλισης».

Στο παρελθον καθε φορα που καποια χωρα προσπαθουσε να χρησιμοποιησει καποιο τρικ για να καλυψει τυπικα τους ορους του Μααστριχτ ο Κολ και ο Βαιγκελ ετρεχαν να την καταγγειλουν. Τωρα τρεχουν να τους αντιγραψουν.

Κριση

Οι πιο δυνατες οικονομιες της Ευρωπης, αυτες που υποτιθεται οτι θα αποτελουσαν την «πρωτη ταχυτητα» και θα εγκαινιαζαν το Ευρο το 1999, αδυνατουν τωρα να πετυχουν τους ορους που εθεσαν πριν εξι χρονια, σαν προϋποθεση για την νομισματικη ενωση.

Εκεινη την εποχη ο ανεμος αισιοδοξιας φουσκωνε τα μυαλα των Ευρο-αφεντικων. Πιστευαν οτι η κριση ηταν παρελθον, οτι μπροστα τους ανοιγοταν μια περιοδος «παχιων αγελαδων». Η συνθηκη του Μααστριχτ ηταν το παιδι εκεινης της αισιοδοξιας.

Το σχεδιο της νομισματικης ενωσης ηταν κομμενο και ραμμενο στα μετρα των μεγαλων αφεντικων της Ευρωπης, των καπιταλιστων των πολυεθνικων της Γερμανιας, της Γαλλιας, της Ιταλιας κλπ. Για τις πολυεθνικες που εχουν εργοστασια, αποθηκες, γραφεια και θυγατρικες σε πολλες και διαφορετικες χωρες της Ευρωπης, τα διαφορετικα νομισματα μεταφραζονται σε μονιμα εξοδα για την μετατροπη απο το ενα νομισμα στο αλλο και σε μεγαλα ρισκα απο τον κινδυνο των υποτιμησεων. Το Ευρο ηταν απο χρονια το μεγαλο τους ονειρο.

Ποιος θα προστατευε, ομως τους καπιταλιστες απο τον κινδυνο να χασει το κοινο νομισμα την αξια του και να αρχισει να κατρακυλαει σε σχεση με το δολλαριο ή το γιεν; Αυτος ηταν ο στοχος των κριτηριων του Μααστριχτ. Μονο οι χωρες που ειχαν «υγιεις» οικονομιες, ελεγε η συνθηκη, θα ειχαν δικαιωμα να συμμετασχουν στο κοινο νομισμα. Μεσα στο κλιμα ευφοριας που κυριαρχουσε οι ηγετες της Ε.Ε. αποδεχτηκαν χωρις μεγαλους δισταγμους τους ορους συγκλισης.

Η περιοδος των «παχιων αγελαδων», ομως, που περιμεναν ποτε δεν ηρθε. Αντι για αυτο ηρθε η υφεση, οι συγχωνευσεις, τα κλεισιματα, οι χρεωκοπιες. Η ανεργια στη Γερμανια, τη Γαλλια, την Ισπανια χτυπησε ρεκορ. Στο ονομα της «ανταγωνιστικοτητας» οι βιομηχανοι αρχισαν να ζητανε μεγαλυτερες φοροαπαλλαγες και επιδοτησεις, οι τραπεζιτες περισσοτερους τοκους για τα παλια δημοσια χρεη, οι κερδοσκοποι νεες ιδιωτικοποιησεις. Οι πιεσεις αυτες αδειασαν τα ταμεια του κρατους. Παρα τις αγριες περικοπες στις κοινωνικες δαπανες και την αυξηση στη φορολογια των εργατων, τα ελλειματα και τα χρεη στα δημοσια ταμεια συνεχιζουν, εξι χρονια μετα την υπογραφη της συνθηκης του Μααστριχτ, να ειναι μεγαλα στις περισσοτερες χωρες της Ευρωπης.

Ουτε μπρος, ουτε πισω

Μπροστα σ'αυτα τα αδιεξοδα βρεθηκαν οι 15 στην Διακυβερνητικη του Αμστερνταμ. Πριν ακομα γεννηθει το Ευρο εχει μετατραπει σε θηλεια για τους καπιταλιστες. Δεν μπορουν να πανε πουθενα. Ουτε μπρος ουτε πισω.

Ο δρομος προς τα πισω ειναι σιγουρα κλειστος για τους καπιταλιστες. Οι κυβερνησεις και τα οικονομικα επιτελεια ξερουν οτι δεν μπορουν πια να εγκαταλειψουν το σχεδιο της ενοποιησης, ουτε καν να το αναβαλουν μπορουν. Καθε προσπαθεια σ'αυτη την κατευθυνση θα προκαλουσε μια τετοια νομισματικη αναταραχη που θα εβαζε σε κινδυνο ακομα και την υπαρξη αυτης της ιδιας της Ευρωπαϊκης Ενωσης. Οι τραπεζιτες και οι ανθρωποι τους στις κυβερνησεις δεν θα ηθελαν να ρισκαρουν ουτε μια αναβολη. Φοβουνται οτι αυτο θα ηταν ενα μηνυμα προς τους εργατες οτι ανοιγει μια διαδικασια για χαλαρωση της λιτοτητας.

Το μονο που μενει στους καπιταλιστες ειναι να συνεχισουν τις επιθεσεις στην εργατικη ταξη. Να προσπαθησουν να φορτωσουν, ακομα περισσοτερο, τα σπασμενα της κρισης στις πλατες των εργατων. Ομως κι'αυτος ο δρομος μετα τις εκλογες στην Γαλλια δεν μοιαζει και τοσο ευκολος για τους καπιταλιστες.

Η «κεντροαριστερα» τι κανει;

Η τελικη καταληξη της διακυβερνητικης του Αμστερνταμ δειχνει ομως και τα ορια της ευρωπαϊκης κεντροαριστερας. Οι υποσχεσεις για «αριστερη αναθεωρηση» του Μααστριχτ σκονταψαν στο πρωτο εμποδιο. Ο Προντι, ο Ζοσπεν, ο Μπλερ και ο Σημιτης υπεκυψαν στις πιεσεις των τραπεζιτων. Αρκεστηκαν μοναχα σε καποιες διακηρυξεις για την ανεργια, στην ουσια ομως, χωρις κανενα περιεχομενο. Στην πραγματικοτητα και οι ιδιοι εχουν δεσμευτει να συνεχισουν χωρις καμια χαλαρωση τα προγραμματα λιτοτητας και τις επιθεσεις εναντια στην εργατικη ταξη.

Εδω η κυβερνηση του Κληριδη και τα καναλια εχουν θαψει στην κυριολεξια την διακυβερνητικη του Αμστερνταμ. Την ιδια ωρα που ζητουν θυσιες απο την εργατικη ταξη για να προλαβουμε και «μεις το τραινο της Ευρωπης», η χρεωκοπια του Αμστερνταμ ηταν κατι που θελησαν να κρυψουν. Αυτο που προβαλλαν ηταν τον αν και ποσο η Ε.Ε. θα αρχισει τις ενταξιακες διαπραγματευσεις με την Κυπριακη Δημοκρατια παραμεριζοντας τα εμποδια και τις απαιτησεις των Τουρκοκυπριων.

Αυτο που ξενιζει ομως, ειναι η σταση της Αριστερας. Το ΑΚΕΛ παρα το οτι αλλαξε την θεση του για την Ε.Ε. συνεχιζει να εχει μια κριτικη εναντια στην Ε.Ε. και την κυβερνηση του Κληριδη που την κατηγορα οτι θεωρει την Ε.Ε. πανακεια και οτι δεν διαπραγματευται καλυτερους ορους ενταξης. Τωρα που με την χρεωκοπια του Αμστερνταμ ειχε μια καλη ευκαιρια να δειξει στην εργατικη ταξη τι σημαινει η Ε.Ε. που μας ταζει η κυβερνηση του Κληριδη, δεν ειπε τιποτα. Τελικα φαινεται οτι ο μονος ορος που ενδιαφερεται το ΑΚΕΛ να διαπραγματευτει ειναι πως οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες θα μπορεσουν να χρησιμοποιησουν καλυτερα, το χαρτι της Ε.Ε., εναντια στους Τουρκοκυπριους ανταγωνιστες τους.

Αυτη ειναι η στυγνη πραγματικοτητα πισω απο τα μεγαλα λογια για την Ε.Ε. και τις «κοινωνικες της ευαισθησιες». Η νικη των εργατων στην Γαλλια εδειξε οτι οι εργατες μονο στους δικους τους αγωνες μπορει να στηριχτουν. Αυτοι οι αγωνες ομως, χρειαζονται επαναστατικη ηγεσια για να φερουν τα αποτελεσματα που προσδοκουν εκατομμυρια εργατες και να μην σκαλωνουν στα εμποδια και τα διλληματα που βαζει η «κεντροαριστερα».

Πετρος Μιχαηλ

Η Συνθηκη του Σενγκεν

Οχι στο Ευρο-φρουριο

Οι υποστηριχτες της Ε.Ε. ισχυριζονται οτι εκτος απο την Ευρωπη των αφεντικων υπαρχει και η «Ευρωπη των πολιτων». Μια Ευρωπη που θα εξασφαλιζει την ελευθερη διακινηση προσωπων και εμπορευματων μεσα απο την καταργηση των ελεγχων των εσωτερικων συνορων, αφου ολοι οι ελεγχοι θα μετατεθουν στα εξωτερικα συνορα.

Στην πραξη ομως, πισω απο τα παχια λογια, κρυβεται μια εντελως διαφορετικη πραγματικοτητα. Η συνθηκη του Σενγκεν, που συνομολογηθηκε με το Μααστριχτ και παει για κυρωση απο τα εθνικα κοινοβουλια, σημαινει χτυπημα στα δημοκρατικα δικαιωματα και δημιουργια μιας Ευρωπης «ρατσιστικο - φρουριο» για τους μεταναστες.

Η συνθηκη του Σενγκεν εξασφαλιζει το συντονισμο της αστυνομιας, των τελωνειων και των δικαστηριων. Ενα ασφυκτικο πλεγμα που θωρακιζει την Ευρωπη «για να μην περναει κουνουπι». Παντου εχουμε τραγικα παραδειγματα τι σημαινει κατι τετοιο για τους μεταναστες. Η ενισχυση των σωματων ασφαλειας με την δημιουργια ειδικων μοναδων εχει ως αποτελεσμα το αγριο κυνηγητο οσων ερχονται απο «τριτες χωρες», συλληψεις, ξυλοδαρμους, απελασεις, θανατο.

Το ιδιο μυθος ειναι οτι στο εσωτερικο της Ε.Ε. θα υπαρχει ελευθερη μετακινηση. Αντιθετα ο συντονισμος της αστυνομιας σημαινει μεγαλυτερες δικαιοδοσιες. Σημαινει να αποφασιζουν αυτοι ποιον θεωρουν «γνησιο Ευρωπαιο» και ποιον οχι, αποκτωντας την δυνατοτητα να διεξαγουν ελεγχους και «φακελωματα» μεσα απο την δημιουργια ενος ηλεκτρονικου Συστηματος Πληροφοριων Σενγκεν (SIS), οπως το ονομαζουν.

Αυτα ειναι που κρυβονται πισω απο τις παχιες διακυρηξεις για μια «Ευρωπη των πολιτων».

εργατικη δημοκρατια

Πραγματικος νικητης η εξεγερση

Η συντριπτικη ηττα του Δημοκρατικου Κομματος του Μπερισα στις εκλογες της Αλβανιας δεν οφειλεται καθολου στις ελπιδες που γεννησαν οι υποσχεσεις του Σοσιαλιστικου Κομματος. Αντανακλα αμεσα την δυναμη, την αποφασιστικοτητα και το παθος της εξεγερσης.

Σε ολη την προεκλογικη περιοδο οι ηγετες του Σοσιαλιστικου Κομματος εκαναν τη μια υποχωρηση μετα την αλλη στις πιεσεις του Μπερισα. Αφισαν αθικτη τη μυστικη αστυνομια, τη μισητη Σικχ. Αφησαν αθικτο τον εκλογικο νομο, που ειχε εξασφαλισει την «νικη» στο Δημοκρατικο Κομμα στις εκλογες του 1996. Αφησαν αναπαντητες τις βρισιες και τις επιθεσεις τους Μπερισα εναντια στους εξεγερμενους - που προκλητικα ονομαζε «τρομοκρατες» και ζητουσε να αφοπλιστουν. Ακομα και τις μερες των εκλογων οι ειδικες δυναμεις συνεχισαν, μπροστα στα ματια των διεθνων παρατηρητων και των δημοσιογραφων, να τρομοκρατουν. «*Ενδεικτικο του κλιματος*» γραφει ο απεσταλμενος του ελληνικου Εθνους στα Τιρανα, «*ειναι οτι λιγες ωρες μετα την ολοκληρωση της ψηφοφοριας και πριν γινουν γνωστα τα αποτελεσματα οι ειδικες δυναμεις της αστυνομιας με τεθωρακισμενα και περιπολικα που «οργωναν» με ιλλιγγιωδη ταχυτητα την αλβανικη πρωτευουσα, προσπαθησαν να δημιουργησουν κλιμα εντασης και τρομοκρατιας, ενω συνεχεις ριπες ακουγονταν σε διαφορα σημεια των Τιρανων*».

Τρομαχτικες υποχωρησεις, ομως, εκαναν και οι ιδιοι οι ηγετες της εξεγερσης. Αποδεχτηκαν την Πολυεθνικη Δυναμη και συνεχισαν να την αποδεχονται ακομα και οταν αποκαλυφθηκαν ανοιχτα οι μηχανορραφιες και οι σχεσεις της με τον Μπερισα. Πριν μερικες βδομαδες ο πρεσβυς της Ιταλιας στα Τιρανα - της χωρας που εχει το γενικο προσταγμα στην Πολυεθνικη - πιαστηκε κυριολεκτικα στα πρασα την ωρα που συνομωτουσε με τον Μπερισα. Λιγο αργοτερα ο Μπραϊαν Πρινταμ, υπευθυνος του ΟΑΣΕ για τα ανθρωπινα δικαιωματα, παραιτηθηκε απο την θεση του καταγγελοντας οτι «*αξιωματουχοι του ΟΑΣΕ ετοιμαζουν σεναρια επηρεασμου του εκλογικου αποτελεσματος*» και αποκρυψης της «*βιας και της νοθειας... τους ιδιους τροπους με τους οποιους ειχαν καλυψει τον Μπερισα στις προηγουμενες εκλογες*». Οι ηγετες της εξεγερσης, ομως, συνεχισαν να αποδεχονται και να συνεργαζονται με την «ανθρωπιστικη» δυναμη.

Οι υποχωρησεις τους, ομως, δεν σταματησαν εδω. Εγκατελειψαν τον κεντρικο αιτημα των διαδηλωτων «να φυγει ο Μπερισα» και αποδεχτηκαν τις βουλευτικες εκλογες - που, παρα την ηττα δεν υποχρεωνουν τον Μπερισα να παραιτηθει απο την προεδρια. Εγκατελειψαν, πρακτικα, τις προσπαθειες συντονισμου των επιτροπων και της εξαπλωσης της εξεγερσης στο βορρα.

Και ομως. Ουτε η τρομοκρατια του Μπερισα, ουτε οι υποχωρησεις της αντιπολιτευσης, ουτε η υποτονικοτητα των ηγετων της εξεγερσης, ουτε οι μηχανογραφιες της «Διεθνους Κοινοτητας», ουτε τα οπλα της Πολυεθνικης Δυναμης καταφεραν να «σπασουν» την διαθεση και την αποφασιστικοτητα του κοσμου. **Στις εκλογες οι εργατες και οι φτωχοι αγροτες μαυρισαν μαζικα τον «διχτατορα Μπερισα». Αυτη τη διαθεση θα τη βρουν πολυ γρηγορα μπροστα τους οι νεοι «σοσιαλιστες» γκουρου της αγορας της Αλβανιας. Η «ομαλοποιηση» που ονειρευονται τα αφεντικα δεν προκειται να ειναι περιπατος.**

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ο Μπερισα επεσε σειρα εχει ο Νανο

Το Σοσιαλιστικο Κομμα του Φατος Νανο και του Μπασκιμ Φινο κερδισε, με συντριπτικη διαφορα τις εκλογες στην Αλβανια. Στον πρωτο γυρο, το Σοσιαλιστικο Κομμα αναδειχτηκε νικητης οχι μονο στον εξεγερμενο νοτο αλλα και στο βορρα - οπου οι Σικχ και ειδικες δυναμεις του Μπερισα συνεχισαν ανενοχλητες το εργο τους ολους αυτους τους μηνες- ακομα και στην πρωτευουσα, τα Τιρανα.

Ο ηγετης του Σοσιαλιστικου Κομματος, ο Φατος Νανο, υποδεχτηκε τη νικη του με υποσχεσεις και μεγαλα λογια: «η Αλβανια, σημερα» ειπε «αλλαξε σελιδα». Παρα την μαζικη εκλογικη υποστηριξη, ομως, λιγοι ειναι αυτοι που τον πιστευουν. Και δεν εχουν αδικο.

Κομμα της αρχουσας ταξης

Το κομμα του Φατος Νανο δεν εχει καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο. Δεν εχει καμμια σχεση ουτε καν με την σοσιαλδημοκρατια - με την κεντροαριστερα του Μπλερ, του Ζοσπεν και του Σημιτη. Το Σοσιαλιστικο Κομμα της Αλβανιας δεν εχει κανενα δεσμο ουτε με το εργατικο κινημα, ουτε με τα συνδικατα. Ειναι καθαρα κομμα της αρχουσας ταξης.

Το Σοσιαλιστικο Κομμα ειναι ο αμεσος απογονος του παλιου σταλινικου Κομματος Εργασιας (ΑΚΕ) του Εμβερ Χοτζα και του Ραμιζ Αλια που κυβερνησε, χωρις διακοπη, τη χωρα απο το τελος του Β΄Παγκοσμιου Πολεμου για πανω απο τεσσερεις δεκαετιες. Στις αρχες της δεκαετιας του '90 οι εργατες της Αλβανιας ξεχυθηκαν στους δρομους και με μια γενικη απεργια που κρατησε εναν ολοκληρο μηνα εριξαν το σταλινικο καθεστως. Τον Φεβραρη του '91 δεκαδες χιλιαδες εξαγριωμενοι διαδηλωτες ξηλωσαν το τεραστιο αγαλμα του Εμβερ Χοτζα απο την Πλατεια Σκεντερμπεη των Τιρανων. Η κυβερνηση απαντησε με μια βιαιη επιθεση της αστυνομιας. Πρωθυπουργος εκεινης της κυβερνησης ηταν ο Φατος Νανο. Ειναι προκληση να δηλωνει τωρα οτι η εκλογικη του νικη ***«κλεινει την πορτα στο χοτζικο παρελθον»***

Προκλητικες ειναι, ομως, και οι κορωνες του εναντια στον Μπερισα. Μολις εγιναν γνωστα τα πρωτα αποτελεσματα ο Φατος Νανο ζητησε την *«παραιτηση του Μπερισα»*. Ομως το Σοσιαλιστικο Κομμα ηταν αυτο που εσωσε την περασμενη ανοιξη τον Μπερισα απο την επανασταση. Την ιδια ωρα που οι εργατες ξεχυνονταν μαζικα στους δρομους, οι φανταροι παρεδιδαν οπλα και πυρομαχικα στους διαδηλωτες, οι επιτροπες κατοικων επερναν τον ελεγχο στα χερια τους και η εξεγερση απλωνοταν απο πολη σε πολη, φτανοντας ολο και πιο κοντα στα Τιρανα, το Σοσιαλιστικο Κομμα εφτιαχνε κυβερνηση με τον Μπερισα και υποσχοταν «ταξη» και «ομαλοτητα».

Τα ψεματα της αναπτυξης

Το Σοσιαλιστικο Κομμα κερδισε τις εκλογες μοιραζοντας κουφιες υποσχεσεις: υποσχεθηκε αποζημιωσεις σε αυτους που εχασαν τα λεφτα τους στους «πυραμιδωτους λογαριασμους», υποσχεθηκε αναπτυξη, υποσχεθηκε δουλειες, υποσχεθηκε καλυτερες μερες. Ομως ο Μπασκιμ Φινο και ο Φατος Νανο δεν εχουν να προτεινουν τιποτα διαφορετικο απο τον Μπερισα.

Το ανοιγμα στην διεθνη αγορα, οι ιδιωτικοποιησεις, η προσελκυση των κερδοσκοπων - ολ' αυτα που οδηγησαν στην κριση των πυραμιδων στις αρχες του χρονου - δεν τα εγκαινιασε ο Μπερισα αλλα η πρωτη κυβερνηση του Φατος Νανο που αναδειχτηκε απο τις εκλογες του Μαρτη του 1991. «*Παρα το γεγονος οτι ολοι οι υπουργοι του ηταν μελη του ΑΚΕ*» γραφει η Μιραντα Βικερς στο βιβλιο της «Οι Αλβανοι», «*το προγραμμα που παρουσιασε ο Νανο στην Βουλη προεβλεπε ουσιαστικες μεταρρυθμισεις, μεταξυ των οποιων εκτεταμενες ιδιωτικοποιησεις και ταχεια μεταβαση στην οικονομια της αγορας*».

Αυτο δεν ηταν τυχαιο. Και το Σοσιαλιστικο Κομμα και το Δημοκρατικο Κομμα ειναι κομματα της αρχουσας ταξης. Ο Μπερισα, ο Φινο, ο Νανο, ανηκουν ολοι τους στην «ελιτ» της Αλβανιας, σε αυτη τη μικρη μειοψηφια που μπορουσε να απολαμβανει τα πιο φανταχτερα προνομια - επαυλεις, αυτοκινητα, πισινες, εξοχικα σπιτια, σπουδες στο εξωτερικο, κλπ- σε βαρος του πιο φτωχου λαου της Ευρωπης. Τη δεκαετια του '90 αυτη η αρχουσα ταξη εγκατελειψε το παλιο της, χρεωκοπημενο μοντελο του οικονομικου συγκεντρωτισμου και οπως και οι «συναδελφοι» της στις χωρες της ανατολικης Ευρωπης ριχτηκε με τα μουτρα στην αγορα.

Οπως και στις αλλες χωρες του «υπαρχτου σοσιαλισμου» το περασμα απο τον κρατικο καπιταλισμο στην ιδιωτικη οικονομια βυθισε την εργατικη ταξη και τους φτωχους αγροτες στην απογνωση. Το 1991 η ανεργια εφτασε το 70% ενω ο πληθωρισμος ξεπερασε το 250% το μηνα. Αυτο το προγραμμα συνεχισε ο Μπερισα οταν ανεβηκε στην εξουσια την ανοιξη του 1992. Αυτο το προγραμμα ονομαζουν «αναπτυξη» τα αφεντικα, μεσα και εξω απο την Αλβανια. Λιγους μηνες πριν το ξεσπασμα του σκανδαλου των «πυραμιδων» το Διεθνες Νομισματικο Ταμειο εδινε συγχαρητηρια στον Μπερισα για το «οικονομικο του θαυμα» Αυτο το προγραμμα των αφεντικων θελει να συνεχισει τωρα το Σοσιαλιστικο Κομμα.

Παρα τις κορωνες του Φινο και του Νανο το Σοσιαλιστικο Κομμα δεν εχει στην πραγματικοτητα καμμια δυσκολια να «συγκατοικει» με τον Μπερισα. Αλλωστε δεν ειναι πρωτη φορα που συνεργαζονται. Το 1991, οταν το καθεστως του Αλια επεφτε, κατω απο την πιεση της γενικης απεργιας, το Δημοκρατικο Κομμα του Μπερισα και το Σοσιαλιστικο Κομμα του Νανο σχηματισαν μαζι την «Κυβερνηση Εθνικης Σταθεροτητας» με πρωθυπουργο τον «σοσιαλιστη» Υλι Μπουφι. Τοτε ο Μπερισα βοηθησε να οδηγηθει η κριση σε μια ομαλη μεταπολιτευση και οχι σε καποια βιαιη ανατροπη, με απροβλεπτες συνεπειες για την αρχουσα ταξη. Σημερα το φιλμ παιζεται απο την αναποδη. **Ο κοσμος εχει ξεσηκωθει εναντια στον Μπερισα και το Σοσιαλιστικο Κομμα προσπαθει να κανει τον πυροσβεστη. Ομως δεν προκειται να ξεμπερδεψουν και τοσο ευκολα με την εξεγερση.**